

TREĆI IZLAZAK

Propovedano 30 - tog juna, 1963

u Džefersonvilu

Pognimo naše glave sada za reč molitve. Sa našim glavama pognutim, pitam se da li ovde ima nekog posebnog zahteva koji bi želeo neko da iznese pred Boga. Samo podignite ruku, ispod vaše ruke samo držite vaš zahtev.

Nebeski Oče, zahvalni smo za još jedno vreme da smo se skupili sa ove strane večnosti. Mi ovoga jutra čekamo da od Tebe dođe obnavljajuća snaga i da nam da hrabrost za putovanje koje je ispred nas.

Mi smo se okupili kao što su to uradila Jevrejska deca u ranom jutru, da dobiju manu koja je bila obezbeđena za njih tokom dolazećeg dana. Mi se okupljamo ovoga jutra radi duhovne Mane da nam da snagu za putovanje.

Ispod svih ovih ruku koje su se podigle, Ti znaš za svaku od njih koja im je potreba, Gospode. I ja molim u svojoj molitvi sa njihovim molitvama pred Tobom, da Ti obezbediš ostvarenje svake potrebe koju oni imaju. Izleči bolesne i ojadjene, Gospode. Mi znamo da si Ti Bog i možeš uraditi sve, i obećao si nam ako samo možemo uraditi onako kako nas pesma poziva, „*Samo Veruj*” i dok smo čuli veličanstvene reči, „*Ja Hodam i Pričam sa Kraljem.*”

Sada, Oče Bože, blagoslovi Tvoju Reč dok Ona ide napred ovoga jutra, i neka Ona pronadje Svoje mesto počivanja u našim srcima, da bi mogla doneti stvari koje mi tražimo, Oče. U Ime Gospoda Isusa mi tražimo ovo. Amen.

Verujem da je rečeno, „Bio sam srećan kada su mi rekli, hajdemo u Dom Gospodnji.”

Napuštajući Hot Springs juče, brat Mur je govorio, „Brate Branhame, zašto se ne odvezeš sa mnom dole u Teksas, tamo dole na skup? Odmori se par dana.”

Rekao sam, „Imam sutra dve službe.”

On je rekao, „Dve službe?”

Rekao sam, „Da.”

On je rekao, „Toliko snažno koliko ovde propovedaš, čovek treba da se odmara nedelju dana posle svake propovedi. Ti uzmi pastora: on će dati svoju poruku u nedelju ujutru i tako dalje, onda se on ostatak nedelje odmara. I možda će to biti trideset minuta ili nešto tako. Ti propovedaš otprilike dva ili tri časa ovde, onda, dan za danom, i ponekad dvaput dnevno, i onda obavljaš molitvu u molitvenom redu sa svim razotkrivanjima. Sada, ti kažeš da ideš kući i da imaš dve službe u nedelju?”

Rekao sam, „Da, gospodine.”

On je rekao, „Kako to radiš?”

Rekao sam, „Pomoć mi dolazi od Gospoda.”

Poslednji je čas, kao što je neko malopre rekao u molitvi, dok sam upravo ušao unutra. Poslednji je čas i velika je potreba, i mi smo ovde da pokušamo da igramo naš deo u ovom velikom času u kome se nalazimo.

Sada, ako je Gospod voljan, večeras želim da govorim o predmetu: „*Da Li Je Tvoj Život Dostojan Evandjelja?*” Želim da to bude snimljeno na traku. Sada, ja ne znam da li će oni to snimiti na traku ili ne; vidim nekog preko u sobi. Tamo unutra se

nalaze neki prijatelji, predpostavljam.

Mislio sam da će brat Nevil uraditi ovo. Pitao sam prošle nedelje da li može da istupi sa njegovom porukom, i onda da istupi i da mi samo dopusti, da udjem unutra sa nečim iza njega. Ali, ako oni žele da snime na traku lekciju nedeljne škole, zašto, to će biti lepo.

Onda, ako je volja Gospodnja, sledeće nedelje - što će biti, ako Gospod dopusti, i mi smo ovde - želim da govorim o predmetu što sam dugo vremena želeo; i obećao sam da ću iz šatora prvo govoriti takve poruke, te poruke koje su snimljene na trakama, želim sledeće nedelje ujutru da optužim ovu generaciju za razapinjanje Isusa Hrista, ako je volja Gospodnja. Sada, večeras, u sedam sati ili u pola osam je na dnevnom redu poruka „*Da li Je Tvoj Život Dostpjan?*”

Sada, ponekad, kada govorim o takvoj poruci, ja kažem stvari koje su prilično oštre. Ja zaista to ne mislim za ovu crkvu ovde. Upamtite, kada govorim, to odlazi širom sveta. Mi imamo trake koje se šalju širom sveta; i oni uzimaju ove poruke i nose ih u džungle i svuda. I Sveti Duh me ponekad vodi da kažem nešto što može biti sama stvar koju On želi za nekog dole u Australiji, ili na nekom drugom mestu.

Tako možda bi ste u nekom stanju vi rekli, „Dakle sada, to stanje ovde ne postoji. Zašto on to kaže?” Možda je to za neko drugo mesto, vidite? Tako, siguran sam da vi ljudi to razumete.

Sada, ove poruke nisu usmerene na neku pojedniu skupštinu, one su upravo usmerene na crkvu kao celinu, svuda; bilo gde da nas Gospod vodi da kažemo ili da uradimo.

Imao sam do sad veličanstveno vreme dole u Hot Springsu na staromodnom Pentakostalnom skupu. Siguran sam da su mnogi od vas bili zadovoljni, ko je Pentakostalni narod, tamo dole na tom skupu (vi koji ste otišli dole). Dakle, ja ne poznajem grupu, ja sam samo trebao da idem dole za nedelju dana, i dao sam dva ili tri dana. Ali želim da kažem jednu stvar: na tom skupu oni su zaista imali veru za verovanje. Da je bilo ko od vas bio tamo - i ja znam da je ova dama ovde – koja sedi u čošku bila – ne znam ko je ona, ali znam da je bila tamo. I znam da je par braća bilo tamo, brat Džekson i brat Palmer.

To je ono što ljudi dobijaju kada imaju veru, vidite? Jeste li primetili taj molitveni red? Nije bilo nikoga ko je ušao unutra ili izašao napolje, a da nije bio izlečen od Boga.

Tako kada vi imate veru - i druga stvar, tamo bi mogli biti neki od vas koji možda ne bi razumeli tu emociju - plesanje, vikanje. Dakle, oni ne gledaju na neku određenu osobu; oni samo uzvikuju pred Bogom. To je sve.

Ali, želim da kažem, ono su bile kolone žena najčistijeg izgleda koje sam ikada video - ta dugačka kosa. I tamo nazad su bili ljudi iz džungle, nazad u žbunovima. Ali ne verujem da sam video bilo koga okolo ko je bio, kao što je to bilo, toliko modernog izgleda (znate šta mislim), sa svom vrstom šminke i ostalih stvari na sebi. Sigurno, ja se možda ne bih složio sa svim onim što oni poučavaju, ali sigurno se mogu složiti sa onim kako su one izgledale. One su meni ličile na Hrišćanke.

Tako, Gospod me je vodio da govorim o predmetu, juče ili dan pre juče u poslepodnevnim časovima, „*Samo Još Jednom, Gospode.*” I crkva (neki od njih

tamo) nije znala da sam to uradio sa svrhom, zato što me je Gospod vodio da to uradim. Mala grupa je išla u pravcu nečega; i Gospod mi je pomaogao da to uradim.

Tako, to je upravo bilo divno. Ja sigurno znam da se stvari dešavaju; ako nemate duhovno oko, vi to ne dobijate. Vi treba da predvidite te stvari.

Ušao sam unutra, i ovaj brat Ungren - samo sekundu vremena sam ga ikada čuo kako peva - upravo kada sam ušao u sobu, on je pevao, „*Ja Hodam I Pričam Sa Kraljem.*” Pomislio sam, „Nije li to divno! Kako bi taj Kralj ikada mogao biti vidjen kako hoda i priča.! To upravo znači neprekidno zajedništvo, ne samo u crkvi, već svuda, hodajući i pričajući sa Tvojim Kraljem.”

I pogledao sam tamo na zid. Tamo je bila okačena mala slika koja je predstavljala neku scenu koju je taj čovek po imenu Džordž Tod naslikao za mene. Ne znam zašto je čovek to uopšte uradio. Možda, on upravo nije mislio da to uradi. I on je to naslikao, i to je slika neke planine tamo nazad u šumi i potoka koji žubori, i na drugoj strani stoji srna i lane koji su načulili uši, gledajući preko potoka. Ne znam da li je gospodin Tod ovde, ja ga ne poznajem. Ali, želim da kažem ovo, Gospod mi je govorio kada sam gledao u sliku; i možda on nije znao kada je to slikao.

Sećate se moje male priče o srni koju je taj čovek nameravao da ustreliti? Dakle, ona je tamo sa svojim lanetom, pored vode života, vidite? Inspiracija, kako su majka jelen i njeno dete bili tamo. I pomislio sam: Da, i na drugoj strani pored zimzelenog drveća, takodje sam video majku i dete tamo preko, koji čekaju.

Hvala ti, brate – brate Džordž Tode (ako je čovek ovde ovoga jutra).

Sada, ja bih imao lekciju nedeljne škole, kao što obično sa time odužim. To je nešto što pokreće moje srce, očigledno, od juče. To je predmet.

Postajem star, i ne znam koliko ću još biti ovde. Ali, postoji veliko pitanje u crkvi koja ima ljude u neslozi sa raznim idejama; baš kao sa jedenjem jabuke. I ja sam propovedao o poruci, i čvrsto verujem da mogu dokazati pomoću Biblije da to nije bila jabuka. Vidite, to je prouzrokovalo mnogo konfuzije.

Tako možda pre nego što napustimo (mi treba sada da idemo nazad, u periodu od od prilike trideset dana, za Arizonu), ako je volja Gospodnja, voleo bih da uzmem ovaj Biblijski tekst. Ja to ne snimam na traku. Ako vi snimate, nemojte traku prodavati – nemojte pustiti da to ode napolje. Ja želim da objasnim pravu Istinu braka i razvoda. To je pitanje, i ovo je poslednji čas, kada sve Božije misterije treba da budu završene.

Juče, kada sam došao gore preko planina otprilike tokom dana, izgledalo mi je da mi Sveti Duh kaže, „Snimi to na traku i ostavi to na stranu.”

Ne znam zašto; ali, što se tiče prave Istine braka i razvoda, neki od njih kažu, „Ljudi se mogu ženiti ako se mogu zakleti da su bili u preljubi;” drugi kažu, „Dakle, ako oni maltretiraju jedno drugo i ne mogu živeti zajedno, bolje je da žive na zemlji u miru, nego da žive na zemlji u paklu.” I sva ta razna pitanja! I neki se žene, na neki od starih načina, i neki žele da ih poprskaju svetom vodicom, da ih vrate nazad, i kažu da nikada nisu bili u braku; blagoslove ih, i ponovo ih vrate crkvi. Tu su sve vrste konfuzija, postoji negde Istina!

Ja verujem, i kažem ovo sa poštovanjem: Ja verujem da mi je Gospod otkrio Istinu. I ako bi to stiglo u crkve, to bi tu stvar raskomadalo u parčiće, što u stvari

treba da se dogodi. Ali ja bih radije dopustio da pastori crkava uzmu traku, i da je puste na kasetofon. I onda oni mogu odatle da vode dalje. Ja bih voleo da to snimim na traku samo da bih pokazao pravu Istinu toga.

Ja verujem ovo je čas kada te misterije treba da budu završene, kompletirane. One su dotaknute kada smo na trakama otišli dole kroz doba, kao što sam rekao kada smo doneli „*Sedam Crkvenih Doba*” i „*Sedam Pečata*” i mi se sada suočavamo sa vremenom za „*Sedam Truba*” i onda dolaze „*Čaše*.” I možda bi smo mogli uzeti dvo - nedeljni skup i staviti ih oboje zajedno.

Ja bih voleo da to imam snimljeno na traci. I onda, pored toga, ja pokušavam sada da to imam korigovano i da od toga napravim knjigu koja se odnosi na „*Sedam Crkvenih Doba*” sedam traka o „*Sedam Crkava*” i da to napravim tako da to možemo napraviti upravo koliko je god moguće jeftinije, tako da svako može imati tu traku.

Onda, ako Gospod odugovlači, i ja idem dalje, vi ćete videti da će se stvari koje sam rekao u Ime Gospodnje dogoditi baš onako kako je rečeno. To nikada nije zatajilo, i nešto od toga treba da se dogodi kasnije.

I ja verujem da će nam Gospod dopustiti da to upravo uradimo. Mi ćemo ljude obavestiti o vremenu, zato što ima mnogih koji bi želeli da dodju i da čuju te stvari; i ja to cenim.

Ako niko to nije verovao ili slušao to, kakvo dobro bi to meni donelo da stojim ovde i da kažem nešto o tome? Vidite? To bi bilo kao bacanje hleba na vodu. Ako niko nije hteo to da veruje, onda bi to bilo kao bacanje bisera pred svinje. Ali ima ih hiljadu puta hiljadu koji to veruju, i oni se drže svake reči. I mi bi smo želeli da dobijemo koliko je god moguće više njih kada budemo spremni da imamo ove službe za slavu Gospodnju. I mi verujemo da će nam Bog dati to i ja ne želim da imam to dok nisam božanski nadahnut da to uradim.

Bog za sve ima svoje vreme. Vi ne smete da prednjačite. Ako požnjete vašu pšenicu i uzmete kombajn pre nego što je ona zrela, vi ćete izgubiti veći deo pšenice, vidite? Tako, kada je srp spreman da se upotrebi, Bog će ga upotrebiti. Onda ćemo mi doći do žetve.

Ali upravo kada sam se osećao ovako pritisnut, pomislio sam da ću se uskoro osloboditi. Ceo dan juče, nisam to mogao izbaciti iz uma, i celu prošlu noć. Otišao sam na spavanje oko 12 sati, odspavavši svega otprilike tri sata predhodnu noć, i prošle noći ja još uvek nisam mogao spavati. Nešto mi je reklo, „Snimi na traku propoved o braku i razvodu, „vidite?”

Ako je volja Gospodnja, ako to ostane u mom srcu i ako mi Gospod pokaže nešto više o tome, dakle onda ću možda to snimiti na traku, vidite?

Ipak misli o tome, samo je za propovednike. Vi dolazite da slušate; ipak samo tu samu traku... Vidite, inače dolazi do čitavoga zbora, pojedini vide tako a drugi drugačije i oni formiraju svoje sopstveno mišljenje o tome. Ali ja želim da braća propovednici imaju ovo u njihovoj vlastitoj studiji, i onda neka ih puste da idu odatle, zato što su oni ti koji su odgovorni. Oni su ti.

Neko bi mogao da ode dole i da izigrava jednog sudiju. Neka oni vide šta je Gospod rekao o ovom braku i razvodu. To je svetije nego što ljudi misle. I radi se o ulasku zmijčeva semena. To je ista stvar, upravo pokrećući se dalje; oni su te tajne.

Sećate se, u danima „Sedmog Andjela,” sve tajne Božije treba da budu završene, te nepoznate stvari koje će Gospod otkriti.

Sada upamtite, u devetnaest časova i trideset minuta, započeće se, nije li tačno? Sada, brate Nevil, ako imaš poruku za večeras, propovedaj je, vidite? Za to mi neće trebati od prilike više od jednog časa ili četrdeset i pet minuta, i ja ću snimiti na traku ostalo. Volim da slušam brata Nevila. Ja ga volim. On je moj brat, i ja mislim da je on divan govornik, divan propovednik. I jedna stvar koju volim kod brata Nevila, je kada on kaže nešto, on živi ono o čemu priča. Sada, to je glavna stvar. Vi znate da možete živeti čoveku propoved, bolje nego što je možete propovedati? „Jer vi sami ste žive poslanice, koje čitaju svi ljudi.”

Sada, mi možemo da stranice otvorimo, ali nam Bog treba, da otvori lekciju Nedeljene škole. Tako dopustite da mi Njega sada zamolimo pre početka.

Nebeski Oče, mi sa verom gledamo u pravcu budućnosti. Ja sada gledam, u pravcu dolaska nečega, Gospode, na zemlji, gde će se okupiti tvoj narod.

Kada vidimo denominacijske crkve kako se toliko vezuju i postaju različite, to zaista gura ljude napolje.

Baš kao što je to bilo u Egiptu, gde je rastao faraon koji nije poznavao Josipa; tako je to bilo u Nemačkoj i gore u Rusiji i u Italiji. Ljudi su podigli vodje kao Hitlera, Staljina, i Musolinia, koji su mrzeli Jevreje. Jevreji su trebali da idu nazad u svoju pra domovinu.

Bože, Ti imaš načine na koje činiš stvari koje mi ne razumemo, i Ti si ih pritiskao. Oni su iz Nemačke otišli bez doma, sve im je bilo oduzeto; takodje u Italiji, Rusiji, oni nisu imali mesta gde da idu, i bili su poslani nazad u njihovu domovinu, upravo da ispune Božiju Reč.

O, ljubljena ruka Božija! Ponekad to izgleda okrutno, način na koji ljudi pate, ali to je još uvek nežna ruka Jehove, koji vodi svoju decu. Mi Ti zahvaljujemo, Gospode.

Sada, ja se molim, Bože, dok gledam dan kada denominacije pritišću vernike, isključujući ih, govoreći da njihova imena moraju biti u njihovim knjigama ili su izgubljeni, govoreći da oni ne smeju imati ništa sa nekom drugom grupom. To je samo nežna ruka Jehove, koja ih vodi do Drveta Života. Ja se molim, Bože, da svaki pojedinac dodje do tog drveta. Ja znam da će oni stići do Njega, zato što je to Tvoja Reč, i ona ne može pogrešiti. I neka mi budemo vodjeni do Drveta Života, da bi smo mogli biti posednici Večnog Života i videti ruku Božiju; i okom vere pogledati iznad tih senki koje su hodale unutra danas i videti obećanu Zemlju kako leži upravo ispred.

Neka je blagoslovljena Tvoja Reč ovoga jutra, Gospode, ovih nekoliko Biblijskih tekstova i beležaka koje sam zapisao ovde dole. Neka sada dodje Sveti Duh, dok posvećujem sebe obrezanju jezika, večeras, i uma, i crkva posvećuje svoje uši razumevanju i njihova srca. Daruj svima nama skupa to, da ćeš nam Ti govoriti večeras kroz Tvoju Reč, jer *Tvoja reč je istina*. U Ime Božije Reči, Isusa Hrista, mi to tražimo. Amen.

Sada, otvorite vaše Biblije kod Mojsijeve. I sada, želim da čitam porciju Biblije iz Druge Mojsijeve, 3 - ća glava, stihovi 1 - 12. Samo pažljivo slušajte, dok čitamo. *A*

Mojsije pasijaše stado Jotoru tastu svojemu, svešteniku Madijanskomu, i odvede stado preko pustinje, i dodje na goru Božiju Horiv.

I javi mu se andjeo GOSPODNI u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagorijeva:

I Mojsije reče: idem da vidim tu utvaru veliku, za što ne sagorijeva kupina.

*A GOSPOD kad ga vidje gdje ide da vidi (**Želim to da naglasim.**)*

A GOSPOD kad ga vidje gdje ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i reče: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: evo me.

A Bog reče: ne idi ovamo. Izuj obuću svoju s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja.

Još reče: ja sam Bog Izakov i Bog Jakovljevi. A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah bijaše gledati u Boga.

I reče GOSPOD: dobro vidjeh nevolju naroda svojega u Egiptu, i čuh viku njegovu od zla koje mu čine nastojnici, jer poznah muku njegovu. I sidjoh da ga izbavim iz ruku Egipatskih, i da ga izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gdje mlijeko i med teče, na mjesto gdje su Hananeji i Hateji i Amoreji i Farezeji i Heveji i Jebuzeji.

I sada evo vika sinova Izrailj ovijeh dodje preda me, i vidjeh muku, kojom ih muče Misirci.

Sada hajde da te pošljem k Faraonu, ...

Zapažate? „Ja dolazim dole, ali ja šaljem tebe.” Bog idući u formi čoveka. „Idi...” Dozvoli mi da pročitam ovaj 10 - ti stih ponovo.

Sada hajde da te pošljem k Faraonu, da izvedeš narod moj, sinove Izraelove, iz Misira.

A Mojsije reče Bogu: „ko sam ja da idem k Faraonu i da izvedem sinove Izraelove iz Misira?”

A Bog mu reče: „ja ću biti s tobom, i ovo neka ti bude znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Misira, slušićete Bogu na ovoj gori.

Ne osećajući to ranije, ali osećajući se veoma duboko Duhom inspirisan ovoga jutra, ja sam to tek upravo shvatio. Bog u slanju Svog sluge nazad do mesta odakle je on pobegao, dao mu je znak planine. To uopšte nisam primetio do tada. Ovo će biti Večni Znak za tebe, vidiš?

Sada, mi ćemo govoriti ovoga jutra o predmetu *Treći Izlazak Božijeg naroda, ili Pozivanje Napolje Božijeg Naroda*. Izlazak znači: iznesen napolje, pozvan napolje, odnet. I ja želim da koristim to kao predmet *Trećeg izlaska Božijeg naroda*.

Sada, oni su naravno imali mnogo izlazaka, ali ja govorim o vremenu kada je Bog pozvao na izlazak, odvojenje od mesta gde su oni bili tada prisutni.

Ovde se Bog priprema da ispuni Njegovu Božanski obećanu Reč koju je dao Abrahamu, Izaku, i Jakovu. Godine, stotine godina su prošle; ali ipak, Bog nikada ne zaboravlja Svoje obećanje. U sezoni, u podesno vreme, Bog uvek čini ispravnim Svoje obećanje. Zato vi možete počivati u uverenju da ono što je Bog obećao u ovoj Bibliji, On će to i uraditi. Upravo nema potrebe da se misli nešto drugo i kaže, „Dakle, možda je prorok pogrešio.” Ili „To se nije moglo dogoditi u ovom vremenu.”

To je onda skoro izgledalo nemoguće, više nemoguće nego što to izgleda sada, ali

Bog je to svakako uradio, zato što je On obećao da će to uraditi. I pogledajte kako On to jednostavno čini. „Došao sam dole; čuo sam viku; opominjem se Svog obećanja, i došao sam dole da ispunim to obećanje, i Ja šaljem tebe. Ti to uradi, Ja ću biti sa tobom; sigurno ću biti sa tobom. Moje nikada - nikada - pogrešivo prisustvo će biti sa tobom gde god budeš išao. Ne boj se. Ja dolazim dole da oslobodim.” Ja sam siguran da duhovni um ovo shvata. „Ja ću te poslati da dovedeš moj narod do izlaska, da ih pozoveš napolje, i ja ću iti sa tobom.”

Sada, kako mi možemo počivati, kako vera može uhvatiti tu nadu tamo! Bog će to uraditi. On je obećao to. Nije važno kako, ili kakve su okolnosti, ili šta neko kaže, Bog će to svakako uraditi, zato što je On to obećao. I On to čini na tako jednostavan način, da to ide iznad razumevanja kulturnog uma koji bi pokušao da oko toga rezonuje, „kako bi to moglo biti?” Ja ne mislim da sada kažem, taj čovek sa oštrim razumom i finim obrazovanjem neće to razumeti. To je tačno, divno dokle god on to koristi, ne da rezonuje, već da sa njegovom školom da veruje Bogu.

Neka to bude pretvoreno u jednostavnost slušanja onoga što je Bog rekao i da se to veruje. Njegova škola će mu onda pomoći.

Pazite, kada čovek pokušava da dokaže da to ne bi moglo biti uradjeno, onda ga to udaljava od Boga, konstantno, sve vreme - kada on pokušava da sluša svoje vlastito razumevanje, vidite? Ako vi ne razumete i Biblija kaže određenu stvar, upravo to stavlja pod znake interpunkcije sa „Amen.” Upravo pustite neka to ide tako.

Sada, umesto da upućujete na te Biblijske tekstove, vi ih možete zabeležiti u ovoj lekciji Nedeljne škole. Ali možda ako želite da gledate u njih - ali ih imam ovde mnoge napisane.

Pre nego što mogu ustanoviti šta ovaj izlazak znači, snimiću na traku izlazak koji je bio *onda* sa izlaskom koji je *sada*. I pogledajte, da li to ne ide tačno paralelno. Jedan od njih je prirodni, i same iste stvari koje je On uradio u prirodnom On tipizira ponovo - antitipizirajući to - u duhovnom: „Duhovni Izlazak.”

Veličanstveno je videti Božiju Reč! Kako bi bilo ko mogao reći da to nije nadahnuto? Ovo se od prilike pre 2.800 godina dogodilo. I vidite što je On obećao i šta je uradio, i izložio je kao na primer! Kako On čini da senka nečega svedoči o stvarnosti. (Ja ću doći do toga večeras da uporedim, između meseca i sunca, ako je volja Gospodnja.)

Ali prvo, mi moramo ponovo pregledati Prvu Mojsijevu da bi videli zašto su oni bili dole u Misiru. Zašto bi Božiji ljudi bili napolju van zemlje? Posle svega, Bog je obećao to baš tamo gde je bio početak sa Abrahamom, Izakom i Jakovom, u Kanaanu. Bog im je dao tu zemlju, i rekao, „To je to.”

Dakle onda, zašto se nije našao taj narod na tome mestu, koje ga je Bog za njih bio pripremio? To je pitanje za danas, takodje. Bog nam je dao Pedeseti dan. On nam je dao Knjigu Dela Apostolskih. On nam je dao Duha Svetoga; da nas On vodi i ovlada? Dao nam jednu zemlju, zašto se mi dakle izvan nalazimo? Zašto se crkva nalazi izvan. Zašto Hrišćanska crkva danas ne živi ponovo kao što je to zapisano u Delima Apostolskim, donoseći istu stvar? Zato postoji jedan razlog. Mi svi znamo da smo rasparčani, i mi smo u strašno teškom stanju. I najteže stanje u kom se Hrišćanstvo ikada nalazilo, je danas. I mi smo pravo na rubu velikog strašnog suda

koji crkvu očekuje; i pre nego što se ovaj sud može dogoditi, Bog poziva na izlazak baš kao što je uradio onda.

Gresi Amorićana su bili nagomilani. Tako On poziva na duhovni izlazak. Sada, hajdemo nazad za trenutak, i da ustanovimo.

Oni su otišli dole u Misir zbog ljubomore prema bratu. To je razlog što je Izrael bio u Misiru u to vreme, van zemlje. Upamtite, Božija obećanja su bila samo za toliko vremena koliko su oni bili u toj zemlji.

Sada, možete li videti o čemu smo govorili u molitvi pre nekoliko trenutaka? Zašto je Bog trebao da otvrdne srce Faraona? Da vrati ljude nazad u Obećanu Zemlju pre nego što ih je mogao blagosloviti, pre nego što im je mogao dovesti Mesiju.

Kako je On morao da otvrdne srce Hitlera da bude protiv Jevreja, kada je On sam bio polu Jevrej? Kako je On trebao da uradi to u Staljinu, u Musoliniju?

Vidite, ljudi koji nisu nadahnuti, kao nacija, oni - Bog treba da uzme stvari pomoću kojih oni žive, zakone zemlje mnogo puta, i da Njegova obećanja ostvari.

Zbog toga je On morao srca diktatora da otvrdne i da bi Jevreje u zemlju obećanja nazad vratio. To je moralo da bude tako.

Sada, mi nalazimo da je Josip otišao. Mi poznajemo istoriju iz Prve Knige Mojsijeve, i možete je pročitati, zato što ja malo kasnim da počnem sa ovom dugom lekcijom Nedeljne škole. Ja ću pokušati da požurim.

Pazite, sada. Pročitajte priču (kada budete mogli) o Josipu, koji je rođen kasnije od njegove braće, predposlednji. A Duhovni koji razgledaju već sada shvaćaju. On nije bio poslednje dete, Venjamin je bio poslednje dete, ali u isključenju iz crkve, gledajte Josip i Venjamin su bili punokrvna braća, i kao takvi bilo je samo dvojica od njih.

Venjamin uopšte nije dobio prepoznavanje dok nije sreo Josipa. I iznad ostalih od njih, Venjaminu je data dupla porcija svega što je Josip dao.

U redu, pazite sada, mi nalazimo da je bio od svoje braće odbačen, zato što je bio duhovan. On je bio veliki čovek, i ako ponizniji od mnogih, najmanji od svih njih, i oni su ga mrzeli bez razloga. Oni nisu trebali da ga mrze. Oni su trebali da ga poštuju. Zašto su ga oni mrzeli? Zato što je bio brat? Ne tačno zbog toga. Oni su ga mrzeli zato što je Bog delovao sa njime više nego što je delovao sa ostalim od njih.

On mu je dao duhovno razumevanje. Josip je mogao savršeno tumačiti snove, i on je mogao savršeno predskazati stvari koje će se dogoditi, baš tačno onako kako su one bile najavljene. On nije obraćao pažnju.

On je rekao san o tim snopovima, koji su se klanjali pred njegovim snopom, i njegova braća su se onda naljutila na njega. Oni su rekli, ja smatram, „Ti mali sveti valjaču.” Drugim rečima, „Mi treba da se poklonimo pred tobom jednog dana.” Ali tako se to dogodilo. Kako bi se ti veliki džinovi uopšte poklonili pred tim malim beznačajnim čovekom koji je stajao tamo? Ali oni su to uradili. Oni su sigurno to uradili, i molili za milost.

Ali on još nije došao do moći, vidite? On je tada bio još mlad i onda mi nalazimo da je bio odbačen, da je Josip bio izveden van svoje braće (denominacija), i odvojio se, dok su njegova braća još uvek bila u zemlji. Onda dolazi nešto ogromno. Mi uvidjamo da Izrael, dokle god su oni živeli u njihovoj zemlji stanovanja i tamo ostali to je jedna dobra stvar pozicionalno ostati na jednome mestu, to je tačno, ali oni su se

odvoili od Duha.

Fundamentalisti danas znaju šta su oni poziciono intelektualnom koncepcijom Biblije, ali tu nema Duha. Oni su odbacili Josipa, izbacili ga napolje. Oni nisu želeli da imaju ništa sa Time, ili sa mnogo svetih valjača. To je slučaj „Mi ne želimo da imamo ništa sa time.” Oni su njega isključili iz crkve i prodali ga napolju svetu.

Oni se nisu ponovo pronašli u njihovom zajedništvu. Jer, čineći to, oni su bili izvedeni iz njihovog mesta, odvedeni kasnije dole u Misir. Sada, priča o ovoj ljubomornoj braći sigurno je pribavila veliko poredjenje sa duhovnom stranom slike danas.

Mi smo svi svesni, da je to čista ljubomora - ne čista, to je stara, prljava, kaljava ljubomora. U ljubomori ne postoji čistoća.

Kada oni vide istu Bibliju, i prirodu istog Boga koji je napisao Bibliju potvrđujući Sebe, i onda je bez razloga odbijaju, to je čista - dakle, kao što sam rekao, prljava ljubomora, gledajući kako Bog leči bolesne, podiže mrtve, isti Bog koji je živeo u danima apostola, isto evandjelje koje je napisano za ovo duhovno putovanje! To je isti Bog koji čini iste stvari, dok ne bude ničega drugog osim ljubomore, isključujući, i „Mi ih nećemo imati među našim narodom. “ Vidite? Oni su ih izgnali.

Oni su mislili (braća) da nikada ne bi imali koristi od takvog čoveka, zašto se ne bi njega oslobodili? Ista stvar se dogodila danas. Oni misle zato što su naše crkve postale intelektualne, i mi imamo najbolje obučene mase ljudi, najveću oraganizaciju, najpametnije propovednike, da nemamo upotrebu Svetoga Duha onako kako su to oni imali u prošlosti.

Oni su zasićeni. Drugim rečima, dela govore glasnije od reči. Oni misle da su njihovi seminari mozak njihovog bića, i da, u njihovom okupljanju i diskusiji oko ove stvari, oni su u stanju da sa njihovim vlastitim intelektualnim umovima postave crkvu u red bolje nego što bi to mogao uraditi Sveti Duh; tako njima više Sveti Duh nije potreban. „To je nešto što nama danas ne treba.”

To je „Dani toga su prošlost.” Sada, zar to upravo nije tačno? „Nama nije potreban Sveti Duh da leči bolesne, mi imamo doktore. Nama nije potreban Sveti Duh da govori jezike, mi smo svi intelektualni ljudi.” I kada vi kažete to, vi upravo odlazite od vašeg okvira, životne linije.

Isus je rekao tim Jevrejima u Njegovom danu, „Zar niste čitali da je Kamen koji je odbačen Glavni Ugaoni kamen, na kome cela zgrada stoji?”

Sada, vidite šta mislim? Siguran sam da to možete shvatiti! Razlog za to sada je zato što su oni mislili da nikada neće imati potrebe za tim. „Nama nisu potrebni govornici sa jezicima. Nama nije potrebno tumačenje jezika. Nama više nisu potrebni Starozavetni proroci da nas postave u red Svetim Duhom. Mi to razumemo.”

Vidite, oni su prihvatili sistem stvoren od čoveka da zauzme mesto Svetoga Duha. Zato, kada im je rečeno da tu postoje ljudi koji su izabrani i čija imena su zapisana u Jagnjetovoj Knjizi Života, oni to ne mogu prihvatiti. Oni nisu duhovno nastorjeni, zato oni to ne mogu uraditi. Oni to ne mogu podneti. Nije važno ako su njihove majke i očevi živeli u bilo kojoj organizaciji ili crkvi. Kada crkva pravi ili čini nešto, možda oni upravo ne bi govorili otvoreno o tome. O, ne, oni o tome ne bi otvoreno govorili, ali njihove akcije to dokazuju. Ovde je Božija Reč, i Sveti Duh dokazuje to

u njihovim umovima kada ih On može skupiti zajedno, da On još uvek leči bolesne, i podiže mrtve, i govori jezike, i izgoni đjavole. Tako, to zavisi od toga šta je unutar osobe.

Mis Argnbrajt, tamo, je mislila prošlog dana, sedeći napolju na šetalištu čupajući nešto trave, kada je sekla travnjak. Ja sam upravo prošao tuda pored nje, i ona nije to znala, i ja sam je ostavio na miru i posmatrao sam je.

Sada, pazite, Sveti Duh i Njegovo veliko delo. Crkva oseća da joj nije potreban Sveti Duh. Crkve će vam to reći. I čovek može stajati uspravno i dati vam takav intelektualni govor i skoro vas navesti da to poverujete. Sada, stanimo tamo za minut.

Zar nije Isus rekao da će dvoje biti toliko bliski, da bi to ako bi moguće bilo prevarilo i same izabrane? Intelektualni govori će biti toliko milozvučni, da će tako prevariti ljude. To je Evandjelje, to je čovek koji može držati tu Božiju Reč na takav način da bi skoro bilo koju intelektualnu osobu mogao navesti, koja veruje samo u intelektualnost, da odbaci Svetoga Duha i da izabere ljudskog puta. Mi to vidimo.

Sada, to je ista stvar koju su oni mislili o Josipu, i oni su ga se otaraslili. I skroz dole u Misiru - o, kako bih ja mogao provesti časove Vi bi ste mogli ostati ovde tri godine i nikada ne napustiti taj predmet, dan i noć, i još uvek pronaći dragocenosti Duha Svetoga.

Duhovno mogu gledati ka Misiru i videti kako progonstvo nailazi. Mogu da upoznaju da je Josip bio uzet da bi se moglo podići progonstvo. zatim oni vide Boga kao *Točak u Točkovima*, i kako se sve pokreće okolo na baš savršen način: videti kako Potipar odbacuje Josipa: videti tu rečenu laž i videti Josipa u zatvoru, odbijen od svoje braće, i njegova brada je postala duga. Takodje zatim iznenada **Bog je započeo da deluje!**

Kako mi možemo videti kako se točak u točku pokreće, Božiji veliki plan koji sve pokreće do ovog izlaska, do ovga vremena kada će On pozvati Svoj narod nazad u zemlju ponovo, nazad u mesto, u poziciju, gde bi ih On mogao blagosloviti i postaviti se među njih Jednog za koga je obećao da će ga postaviti među njih! Oni su trebali da budu u njihovoj zemlji. Upamtite, oni su trebali da izadju napolje iz zemlje u kojoj su bili i da udju u obećanu zemlju pre nego što je njihov obećani Mesija uopšte mogao doći. I Crkva treba da uradi istu stvar: da izadje iz grupe odbivača ulazi u zemlju Obećanja pre nego što Mesija uopšte može biti manifestovan među njima. Da li to vidite?

Život Mesije mora biti manifestovan, čineći Crkvu spremnom, Nevestu. Žena koja se udaje za čoveka i koja se sa njime ne slaže konstantno bi bilo nesloge. Ali kada su čovek i njegova žena, njegova voljena, njegova verenica, u savršenoj harmoniji, kao jedna duša i jedan um, to je zato što će oni biti jedno telo. Onda kada Crkva može doći u takvu harmoniju sa Bogom dok se ne manifestuje manifestacija Mladoženje u Nevesti, to je zato što će oni biti Jedno.

O, kakva velika lekcija. U redu, sada upamtite, duhovni um koji ovo prihvata može videti tip i antitip, i prihvatiti to za jednog. Mi bi smo mogli za to sate i sate da upotrebimo. Pogledajte šta se događa. I zašto smo mi čekali sve te godine za vreme ove oaze vremena? Vi znate, Biblija govori o Crkvi koja beži u pustinju, gde će se hraniti vreme i vermena i po vremena. I zašto je sve ovo bilo? Vidite, to je još Božiji

točak u točkovima. Zašto Bog nije uradio ovo pre mnogo vremena kada su ljudi sedali i pokušavali da proniknu vreme - i žene - kao sudija Rutheford i mnogi od njih; da Isus 1914 dolazi i majka Shipton; već duže vremena pre toga. I sva vremena. I svakoga puta, kada su oni pokušali jednoga računa na osnovi pisma da proračunaju oni su te stvari ruinirali.

To je skriveno, to je u stvari skriveno. I kako bi Biblija išla protiv Sebe kada je Isus rekao: „A o danu tome i o času niko nezna.” Vidite, oni upravo dobijaju jedan komad Biblije i drže ga. **Vi morate uzeti celu stvar.** Onda ako je Bog u tome, onda će Bog manifestovati to kao Istinu. Kao Božansko isceljenje, ako to nije Istina, onda to nije Istina, Bog neće imati ništa sa tim. Ali ako On manifestuje to kao Istinu, onda je to istina.

Baš kao što je Bog rekao: „Ako ima jednog medju vama, proroka, ili duhovnog, Ja ću govoriti njemu. I ako se ono što on kaže dogodi, onda to poslušajte.” To je to. Ali ako je proročanstvo lažno, onda u tome ne može biti Bog. On je beskonačan, nepogrešiv, svemoguć, i On ne može da bude pogrešan. Tako, ako čovek govori, onda to pokazuje da ako je on govorio svoje vlastite reči proročanstvo će zatajiti; ali ako on govori Božije Reči, to ne može zatajiti, zato što to Bog govori. Onda njegovo nadahnuće dolazi od Boga, i biće tačno. Tako jeste Bog zapovedio da izgovori.

Tako je bilo u Bibliju u Starom Testamentu, On je rekao: „Ako ne govore u saglasnosti sa zakonom i prorocima, to je zato što nemaju života u sebi.” Nema u njima života, to je tačno! Oni treba u saglasnosti da govore prema zakonu i prorocima. I proroci, ili bilo ko drugi, se moraju slagati sa Božijom Rečju. Ako se ne slažu, onda je to pogrešno.

Sada, mi nalazimo da su Metodisti, Luteranci, Baptisti, Campbelovci i mnogi drugi su imali velika probudjenja. Nazareni, Sveti Hodočasnici, i Pentakostalci, svi su imali velika probudjenja; ali Veliki Izlazak se nije dogodio. Zašto?

Bog je rekao Abrahamu već tada da će ga On sačuvati u zemlji jer se još nije ispunila grešnost Amorita. I Bog je strpljivo čekao. Ti ljudi koji pokušavaju da to shvate mogu videti da se Biblija ka nečemu pokreće, i oni kažu: „Ovo je taj dan; ovo je to vreme.” Ali oni su propustili u tome da razumeju da mera zloće Amorita još nije ispunjena.

Četiri stotine godina, oni bi stajali tamo dole u Misiru i bili bi izvedeni napolje. Ali oni su ustvari stajali 400 godina, zbog toga što su odbacili proroka. Oni su morali da pate otprilike još četrdeset godina tamo dole u pustinji pre nego što ih je Bog izveo napolje. Mojsije je bio napolju u pustinji četrdeset godina pre nego što se uopšte vratio nazad da ih oslobodi (vidite?). Četrdeset dodatnih godina jesu istekle, zato što su oni poruku odbili.

Sada, četrdeset godina u naše vreme bi bilo otprilike jedna - i - po minuta za Boga. Tolika razlika tu postoji, hiljadu godina je samo jedan dan, vidite? To čak jedva da bi bio jedan minut. Pazite to.

Sada, vreme se primaklo. Zašto? Bog je bio u dugotrpljenju, čekanju, i u obraćanju pažnje. On je dopustio da se Luterani u jednome probudjenju podignu - jesu se oni organizovali. On je dopustio da Metodisti započnu probudjenje i da se organizuju. On je dopustio Džonu Smitu iz Baptističke crkve da se pojavi sa velikim

probudjenjem dok se oni nisu organizovali. On je dopustio da se pojave pentakostalci sa obnovljenjem darova. I oni su se organizovali. On čeka dok se grešnost ne ispuni do oboda; onda je Bogu bilo dosadilo.

Zatim dolazi jedan izlazak, da ljudi mkogu unazad da slede prošli razvoj vremena i da upoznaju da je ta stvar prokleta. Oni ponovo uzimaju klin i lepu Babilonsku haljinu. I to je stvar koja donosi kletvu medju ljude, kada čovek pokušava da unese svoje vlastite ideje u vezi tih stvari.

Mi treba da ostanemo sa tom Božijom Rečju! Zapovesti Božije nisu bile zato da dotaknu bilo šta u tom gradu, što bi proklelo grad. Nemojte to doticati; ostavite to na miru.

I Akan je mislio da je mogao uzeti zlatan klin i lepu Babilonsku haljinu i živeti prilično pristojno kao ostali svet. O, to je Akan u kampovima, vidite? Ali ta stvar je prokleta, i ona je neprekidno prokleta. Ona je prokleta od samog Nikejskog Koncila u Nikeji, Rimu. Ona je prokleta od tada, ali Bog je dopustio da se grešnost ispuni dok se skoro nije završilo vreme Amorita.

I sada, svako sa duhovnim razumevanjem se seća - ja uvek kažem, „duhovno razumevanje.” Vi možete videti da je grešnost ove nacije ispunjena. Ona se oraganizovala i reorganizovala i oraganizovala i organizovala, i sada ona je stupila u konfederaciju i udružila se sa još nečim. Grešnost je ispunjena.

Vreme je za izlazak. Vreme je za pozivanje napolje u Obećanu Zemlju. Ne samo obećanje neke druge zemlje u koju treba otići, ka kući, u Hiljadugodišnje Carstvo vreme za poziv napolje. **Grešnost ove nacije** (večeras ću ka toj temi da pridjem, ako je volja Gospodnja) **je ispunjena! Ona je prljava!!**

Vi kažete, „Brate Branhame, nacija u kojoj ti živiš?” Da, gospodine! Sigurno! Vi kažete, „Kao građanin Sjedinjenih Država, ti to ne bi trebao reći.”

Onda Ilija nije trebao izgovoriti kletvu nad Izraelom, i on koji je tada bio Izraelac! Ostali proroci nisu nikada trebali izgovoriti **kletvu** nad tom nacijom, medju kojima su oni bili Izraelci.

Ali, oni su samo govorili, ne njihove misli, već Reč Gospodnju. To zavisi od toga odakle vi izvlačite vaše nadahnuće, od toga kako ono dolazi. Ako je to suprotno Božijoj Reči, ostavite to. Ja pitam bilo koga da dokaže da je to suprotno Božijoj Reči.

Zar Biblija ne kaže nešto u Otkrivenju 13? (To je mesto gde se ova nacija pojavljuje. Tamo će ova nacija biti opisana od stiha 11 - Ova će nacija sa brojem 13 biti označena - jedna nacija žena - Ona će kao žena u Bibliji biti pokazana; jedna se žena nalazi na našim novčanicama. To je nacija žena.)

To je mesto gde trulost žena počinje, i gde se završava. Trulost je počela u Edenu kroz neverovanje Božije Reči. Ovde je mesto gde se to izleglo, žene propovednici i sve ostalo. Prljavština sveta dolazi pravo iz Holivuda, u najgoru naciju na svetu. Tu ima više razvoda nego u svom ostalom svetu zajedno, vidite?

Zašto? Vi ćete ustanoviti u jednom od tih dana, ako je volja Gospodnja. Vi ćete videti zašto je ovo proklelo tu stvar - Vi možete videti slepoću u ovom predmetu razvoda koju je sotona prevukao preko očiju ljudi. Mi smo u užasnom času. Kraj je skoro na dohvat ruke, sada, ja verujem. Oni su iskvareni do naj dublje pogibije. Ona se pojavljuje u Otkrivenju 13, broj trinaest. I upamtite, podiglo se kao jedno jagnje

(sloboda religije). Ali onda, to je primilo silu od zveri, lik koji to predstavlja. I on je govorio sa svim autoritetom i proizveo sve trule stvari koje je zver uradila pre njega. Onda mi recite da to nije prorokovano za ovu naciju.

Stanje Amorita je upravo pred sazrevanjem, zato što oni već rade na tome! I čak novi papa, njegova glavna svrha je da ujedini braću zajedno! I za prirodne oči, to je stvar koju treba uraditi! Ali u Božijim očima, to je suprotno Svetom Duhu! Mi se ne možemo sa tim pomešati. Ali svaka crkva će biti uhvaćena u tu federaciju!

Izadjite iz te stvari koliko god možete brže!! Ili ćete primiti Žig Zveri, ne znajući šta radite! Izadjite iz toga! Nadam se da duhovni um to može razumeti, siguran sam da može, ali ja se tamo napolju čudim. Svakako, vi ne možete posetiti svaku naciju, ali vi im možete poslati trake. Bog će imati neki način da uhvati te umove tamo napolju gde je to seme posejano. To je tačno. I čim svetlo to udari, to je dogodjeno, dobija život! Kao žena kod izvora, ona je rekla, „Tamo je to.” Ona je to shvatila. Izadjite iz te stvari, to je prokletost. Prokletost? Recite mi kada se neko ikada podigao a da nije pao. Tako, vi možete videti da je ta stvar pogrešna.

U redu, grešnost Amorita još nije bila ispunjena, tako oni su morali da odugovlače i da čekaju pre izlaska. Ali kada su Amoriti ispunili čašu svoje grešnosti, onda je tamo došao jedan duhovan tj. Jedan prirodan izlazak da narod vodi u jednu *prirodnu* zemlju, gde su *prirodni* Amoriti jednom stanovali i nazivali to svojom zemljom.

I grešnost Amoritske denominacije je, da su oni toliko dugo sebe nazivali crkvom, dok njihova grešnost nije bila pred ispunjenjem. Tamo dolazi jedan izlazak gde će Bog pokazati ko je ko, gde će sama crkva, Nevesta Isusa Hrista, biti „izvedena” napolje u Obećanu Zemlju - „Mnogi su stanovi u kući oca mojega”

Vi ne treba da idete tamo i da se borite kao što su to oni radili, to je već pripremljeno. Ako ovaj zemaljski šator ili mesto stanovanja bude razoreno, mi imamo jednog koji već čeka: „Da i vi budete gde sam ja.” Veliki Izlazak je na dohvat ruke.

Gledajte kako je Bog ostvario taj izlazak, kakve pripreme je On za to pogodio; i studirajte to samo minut, onda pogledajte u današnji dan.

U redu. Pazite, pre izlaska, nastupio je jedan faraon koji nije poznavao Josipa; vidite (?), faraon koji nije poznavao Josipa. Šta je Josip reprezentovao? Duhovni deo u ovom duhovnom izlasku, koji se sada pojavljuje - mi ćemo imati slobodu.

Žena je bila hranjena vreme i vremena, i po vremena.

Ali konačno tamo je nastupio faraon, diktator, koji nije znao za slobodu religije. On ih je ujedinio. Nemojte dozvoliti da vas to prodje. Tamo je došlo vreme kada je postojao takav faraon. To se prvo dogodilo, on je trebao da dodje. I organizacije su živele bajno, živele kao nakalemljena grančica na pravoj vinovoj lozi Hrišćanstva, ali još uvek noseći svoje vlastite originalne plodove, poluodevene žene, muškarci intelektualni i poričući silu Duha. Ali to se živelo pod imenom Hrišćanske crkve. To je nakalemljena loza, ali ratari dolaze sada tu da potkrešu tu lozu, kao što je On rekao da će On uraditi. I svi ti koji nemaju pravi plod su odrezani i bačeni u vatru i spaljeni. To je užasna stvar da se kaže, ali Istina ponekad izgleda užasno. To vam upravo govori kako Bog vodi Svoju decu kroz duboke vode i blatnjavi pesak i tako dalje. On

to čini na takav način.

Upamtite, ćup mora biti polomljen na komadiće, krhotine, male parčiće, da bi bio ponovo oblikovan i ponovo uzemljen. Izgleda kao da je to jedna užasna stvar uništiti ga, ali to treba da bude uradjeno, u cilju da bi smo ponovo napravili ćup; ili vazu ili bilo šta što vi pravite.

Postojao je faraon koji je izrastao, koji nije poznavao Josipa, i to je bio početak početka. To je bio početak izlaska. I kada je ta stvar počela da se formira pod političkom silom (počela da se formira), Bog je počeo da se sprema.

Amoriti su bili puni grešnosti. Vreme koje je On obećao Abrahamu je bilo ispunjeno, i vreme oslobodjenja je bilo na dohvat ruke. I Bog je dozvolio da nastupi faraon koji nije poznavao Josipa, i Ramses je bio rođen. Upravo posle Setija je došao Ramses, i Ramses je bio taj jedan koji nije znao Josipove blagoslove.

On nije znao koja je bila duhovna strana, on je bio samo politički genije, takav da je mogao uzeti Etiopiju i sve ostale zemlje pod svojom vojnom silom. I to je sve što je on znao, vojna moć.

I ja mislim ukoliko je bilo koji čovek duhovan, on je mogao videti šta se dešava sada. Mi dobijamo faraona koji ne zna za slobodu religije. Kada je naš predsednik uzeo svoju službu, on se nije zakleo u to, da je verovao u slobodu religije.

Šta sa drugim danom, kada smo mi dole na Jugu imali ovo pitanje o segregaciji? Kada je ovaj guverner Alabame, voleo bih kada bih mogao govoriti sa tim propovednikom, Martin Luter Kingom! Kako bi jedan čovek mogao biti vođa ako on svoj narod mami ka smrtnoj klopci?

Da su ti ljudi bili robovi, ja bih bio tamo dole, bez svog kaputa na sebi, tabajući stazu tim ljudima. Oni nisu robovi, oni su građani; oni su građani nacije.

Školsko pitanje. Ako ovi ljudi imaju okamenjeno srce i ne znaju o ovim stvarima, onda ne bi ste mogli u jednom narodu da dobijete duhovne stvari gde je već politička moć zakovana. Oni treba to da prihvate, da budu nanovo rođeni, i oni će videti te stvari.

Ali ovaj čovek, kada bih mu ja samo mogao govoriti o tome kako je on vodio te drage ljude, pod imenom religije, u smrtnu zamku, gde će on ubiti hiljade hiljada njih. Oni ne shvataju jer oni samo prirodnu stvar vide.

Ovaj čovek taj obojeni brat - ja sam u tom vremenu tamo bio kada se ta velika pobuna u Luzijani dogodila. Tamo je bio obojeni propovednik, dragi brat, koji je ustao tamo napolju i pitao miliciju, „Da li bih ja mogao njima govoriti? Oni su moj narod.”

I ovaj stari propovednik je ustao tamo i rekao, „Želim da kažem ovoga jutra, nikada me nije bila sramota moje boje kože. Moj Tvorac me je stvorio takvog kakav sam. On želi da vi ostanete takvi. On želi da svaki čovek ostane onakav kakvim ga je On stvorio. On stvara belo cveće i plavo cveće. Nemojte ih hibridizirati. Nemojte ih ukrštavati. Vi tada idete protiv prirode.

On je rekao, „Nikada se nisam stideo moje boje kože, do ovoga jutra.” Rekao je, „Kada vidim da moj narod ustaje i čini stvari koje čini sada, zbog toga se ja njih stidim.”

Pomislio sam, „Bože blagoslovi njega.” On je rekao, „Vi ćete samo prouzrokovati

teškoće.” On je rekao, „Pogledaj ovde u škole. Da nismo imali škole, to bi bilo drugačije; ali ko ovde u Lujszijani ima najbolje škole?” Pitao je on. „Uzmimo na primer naš grad, Šreveport.” Rekao je, „Tamo su svuda škole belaca; kod prve nisu imali ni jedan instrument, ni jednu igračku za decu, mi imamo puno dvorište. I pored toga, oni su nam sagradili veliki mermerni bazen za našu decu; i mi imamo najbolje učitelje koji su mogu naći.”

On je pitao, „zašto vi želite da idete tamo preko, kada mi ovde imamo bolje? Šta se sa vama dogodilo?”

I ovi ljudi su umrtvili njegov glas. Vi imate, vidite li? Pogrešna inspiracija! Ovi ljudi su bili robovi. Oni su moja braća i sestre. Kada bi oni još uvek bili robovi, ja bih rekao, „Udružimo se sa njima i krenimo dole ulicom i protestujemo protiv te stvari.”

Oni nisu robovi. Oni su građani sa istim pravima koja bilo ko drugi ima. To je samo teret nadahnuća koji dolazi iz pakla i prouzrokuje da milioni njih budu ubijeni. Oni će započeti revoluciju, sigurno će to uraditi. To nije u redu.

Muškarci i žene imaju svoja vlastita prava. Naša obojena braća i Japanci, žuti, beli i crni bilo šta da su oni, pred Bogom oni se ne razlikuju po boji. Mi svi dolazimo od jednog čoveka, Adama. Ali ako nas je Bog odvojio i podelio dajući nam razne boje, ostanimo takvi. Da sam ja žut čovek, ja bih želeo da ostanem Japanac ili Kinez. Da sam obojen čovek, želeo bih da ostanem takav, zato što me je Bog takvim stvorio.

Iskerno, ima mnogo toga šta ima obojena rasa, što bi bela rasa trebala da ima. Oni ne treba da brinu, oni su duhovniji. Kod njih ima hiljade stvari koje su za belce nedostižne. Bog ih je stvorio kao takve. Ko bi ikada mogao da nad peva hor crnaca? Gde bi ste vi mogli pronaći takve glasove?

Video sam ih da dolaze iz sela koji nisu znali koja im je desna a koja leva ruka, trideset ili četrdeset raznih plemena. I oni su pevali na tom mestu dok su majstori muzike stajali tamo i dok nisu rekli, „Mi im se ne možemo približiti”

Dugo godina su uvežbavali hor, jedni su pevali oktavu više a drugi jednu oktavu niže, upravo savršeno, čak u raznim jezicima. I ljudi kažu, „Slušajte to!” Oni su nadareni.

Ali vidite, sve te stvari treba da se dogode; to je sve zbog političara koje ste vi ljudi izabrali kroz vaše krivo podešene mašine. Pre nekoliko dana stajao je tamo guverner, koji je za svoju službu od naroda bio izabran, i trebao je da da zakletvu, i tačno prema odluci može svaka država po pitanju odluke o razdvajanju rasa da pogode pitanje. Njemu je bilo svejedno on je pročitao iz ustava i reko: „Samo, škole za odvajanje rasa.” Oni tamo preko imaju škole, i samo dvoje obejene dece je poželelo da udje u tu školu, zato što oni imaju svog vlastitog kolegu. Ali on je ustao i pročitao taj ustav.

Mi se sada vraćamo ka ovome čoveku natrag, koji nije poznavao Josipa, objavio im slobodu, da bi dobio glasove obojenih ljudi, i ne znajući da je na prvom mestu Republikanska partija bila ta koja ih je oslobodila, prodajući njihovo prvorodstvo takvoj stvari da ih odvede u zamku smrti, to pokazuje da svaki od čoveka stvoren sistem treba da padne. To je sasvim tačno. I Gospodin Kenedi, je nacionalizovao tu „gardu” i poslao te ljude pravo nazad pred lice njihovih vlastitih očeva, stojeći tamo pod ustavom, kroz šta je bio prekršen. On (obojeni brat) je rekao, „Mi se nećemo boriti; ne, gospodine.” I on je rekao, „Nadam se da nacija može ustanoviti da mi ne

živimo više pod demokratijom, već pod vojnom diktaturom.”

Znate staru izreku, „Jednom južni demokrata, uvek južni demokrata.” Ja ne znam. Sigurno će jedan čovek imati dovoljno osećaja i probudi. Ostavimo te drage ljude na miru, nemojmo ih ubijati tamo dole na takav način kao što je ovaj čovek učinio, gde je u onoj noći toga brata sa puškom u ledja puco, i njegov mala deca i žena bili su u kući. Ja ne marim ko je on, to je tako nisko, i kako i jeste. Da, gospodine.

Ja bih jednom voleo da budem sudija po tom slučaju. Taj čovek je bio pogodjen kada je dolazio kući svojoj ženi i deci on je građanin i ima prava da zastupa ono što misli da je ispravno, dobar čovek.

Onda ima slika u magazinu *Lajf* o tom malom dečaku koji plače za svojim tatam; i neki odmetnik tamo ga je pogodio u ledja iz jedne zasede. To je ono što vi dobijate kada odbacite Hrista. To je tačno. To je mesto gde je cela nacija stigla, svi su pod politikom. To je takva sramota, ali to je ono što smo mi želeli. Mi smo to dokazali na ovim izborima.

Moj mali sin mi je rekao ovoga jutra, „tata, kada su došli sveti hodočasnici, ka, jesu li svi oni pripadali ovoj denominacijskoj crkvi? On je rekao: „Oni su nosili svi duge mantile.”

Rekao sam. „Ne, dušo, oni su došli ovde radi slobode religije. Zato su oni došli ovde, da izađu iz takve stvari.”

Vidiš gde je to stiglo sada? To pokazuje da sva kraljevstva moraju pasti. (Moram da požurim).

Jedna stvar za koju se molim je, da brat Martin Luter King sigurno uskoro ustane. On voli svoj narod; nema sumnje u to. Ali ako je on samo video gde je njegovo nadahnuće.

Kakvo bi dobro to donelo da ste vi išli u školu, i milione vas ste ležali tamo mrtvi? Zar ne bi to što idete u školu bilo upravo isto?

Sada, ako je to bilo za glad, ako je to bilo zbog nekog razloga ili nečega drugog, radi robova, čovek bi bio mučenik koji daje svoj život za takvu svrhu, vrednu stvar; i to bi bila dostojna svrha. Ako bi se samo radilo o odlasku u školu.

Ja ne mislim da se Sveti Duh slaže sa njim u tome u potpunosti. To je sve ljude doguralo u mnogo preteranog reklamiranja, vidite? Baš kao što je Hitler uradio Nemačkoj, on koji ih je odveo pravo u zamku smrti, te drage Nemce; i milioni njih leže tamo nagomilani jedan na drugog do vrha. To je sasvim ista stvar, mislite o tome ja govorim na traci. Možda će te vi videti, posle moga odlaska.

Tačno će se tako dogoditi. Ovi dragi ljudi će umreti tamo kao muve. To započinje revoluciju, i beli i obojeni će se boriti ponovo i umreti kao muve. I šta ste vi dobili kada se to sve završi? Gomilu mrtvih ljudi.

Jedan faraon je nastupio koji nije poznavao Josipa. Ista je stvar danas. Jedan se čovek podigao, i zavetovao se u Beloj Kući i suprotstavio se, da zakletvu ispuni, da on veruje u slobodu religije.

Šta ovaj novi papa govori? Postoje četiri stvari koje on ima. Jedna od njih je da se ujedine Protestanti i Katolici. I za bilo koju intelektualnu osobu, to je nešto što treba uraditi. Ali, prema Bibliji pogrešno je uraditi nešto tako, i Biblija kaže da će oni to uraditi. (Krenimo malo dalje). U ovo vreme u Misiru je rastao Ramses. Rasla je

njegova moć. Prirodni čovek, Ramses, je rastao. Prirodni čovek, antihrist, raste sada kroz politiku. On je dospao već u Belu Kuću. U religiji on je sve ljude doveo do toga da budu toliko zaokupirani time da bi upravo za to umrli; i denominacijske vodje. Praktično svaka crkva koja postoji tamo u naciji, je već u konfederaciji crkava. Ramses raste, i svi oni se ujedinjuju, i to je ono što će oni imati, i šta se kroz to događa? Biva jedna Moć, jedna Zver, tačno tako kao taj prvi što je bio.

Onda tamo dolazi proganjanje na sve one koji ne žele da se sa time ujedine, i bojkot. Onda će biti suviše kasno, da jer ste već spremno prihvatili žig. Nemojte reći: „Ja ću to uraditi onda;” bolje je uradite sada. Ramses je rastao.

Ali upamtite, dok je Ramses rastao u sili Misira, Bog je imao Mojsija u pustinji. On je takodje rastao. Ramses je imao politički sistem. Bog je imao jednog duhovnog sistema sa jednim prorokom, koji je spreman bio da na dole ode i da narodu govori. Ipak oboje su nadalje rasli. Jednoga dana dolazi do ispita snage. Vreme više nije daleko udaljeno gde će da naidje jedan ispit snage.

Kao što Biblija kaže, „Prirodno tipizira duhovno.” Vi se ne možete udaljiti od toga. Tamo je to, to je upravo pred vašim očima. To je Istina.

Pogledajte u crkvu sada, pozivajući napolje, da dospe do sile; Sveti Duh dolazi dole, Božije tajne se otkrivaju i postavljaju u red - u pravoj crkvi. Prava crkva ona je već u Beloj Kući, i Crkva sebe vuče zajedno ne denominacija, već van granica grešnosti, daleko od Amoriga; narod koji je slobodan.

Bog je imao Mojsija, koji je trebao da bude Njegov prorok. I ako je on već prorokovao, i dokazao da je u pravu; ali ipak, on je bio u svetlu. Ali on je bio školovan, budući obučan, napolju u pustinji.

Neprijatelj će uvek predložiti svoj sistem, i nevera će to prihvatiti, zato što je neprijatelj intelektualni znak. Sada, upamtite, postoje samo dve (nemojte to zaboraviti) postoje samo dve sile. Jedna je **duhovna sila Svetoga Duha**, druga je **djavo, koji radi kroz intelektualnu silu**. Jer to je mesto gde je on ušao u Edenski Vrt, kroz intelektualnu silu, da navede Evu da poveruje u intelektualnu silu, da navede Evu da poveruje u intelektualnu koncepciju koja je nasuprot Božijoj Reči. To je upravo toliko jasno koliko može biti, deca bi to mogla razumeti, vidite? I tako je to bilo celim putem dole. Ovde je to u Misiru ovoga jutra.

U Ramsesu radi jedna intelektualna sila, dovodeći ga do moći i uzdižući ga gore, koji ne zna za slobodu verovanja koju je ostvario Josip, koju je crkva praktikovala u početku.

I sada, mi vidimo istu stvar, intelektualnu silu kako se talasa medju crkvama, i podiže se ka jednoj religioznoj glavi, koja ne mari za ono što Biblija kaže. Oni imaju svoj vlastiti sistem, to nije ono što Biblija kaže; to je ono što crkva kaže.

I Protestanti su se utkali pravo u to dok sve te ovakve male grupe nisu rekle: „Sigurno ja znam da ovo napisano stoji, takodje ja vam kažem, ti dani su prošli.” „Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli.” Celokupno Pismo upućuje ka tome.

Sada, vidite zašto sam želeo da se ovo snimi na traku, i da se to pošalje ljudima. Čas je došao! Istina treba da bude obznanjena! Izlazak je na dohvat ruke! Vidite, intelektualni deo izgleda savršeno, on je tačan i savršen, inspiracija sotonska. Za

vreme celokupnoga vremena rastao je ovaj obrazovani Ramses i popeo se na presto. On je rastao kao Mojsijev brat, vidite jedan Mojsijev brat. Jedan od njih je morao da zauzme obrazovano mesto, kako je bilo sa Josipom i njegovom braćom. I šta su oni uradili sa tim malim Josipom? Oni su ga zbog Božije Reči odbacili. Ta Reč je Bog. I oni su isključili Božiju Reč i prihvatili propise, i propis je postao moćan. O Bože, omogućiti da ljudi to vide!!

Kako ja još mogu svoga glasa još više da upotrebim? Kakop bih još mogao jasnije da učinim sa Pismom pod inspiracijom Svetoga Duha, da smo mi ovde dospeli? Vi kažete, „dakle sada, ako je to došlo od pape Jovana, ili od pape tog i tog, ili od Biskupa tog i tog.”

Da li vidite da je Bog uzeo malog neupadljivog stanovnika pustinje? Kažete, kako to sve može biti pogrešno? Bog radi sa individuom, ne sa grupama, sa pojedincem Jedina stvar koju je On trebao da ima je jedan čovek sa kojim On može suradjivati. To je sve što On želi, jednog čoveka!

On je pokušao da to završi kroz svako crkveno doba, pokaušao je da dobije jednog čoveka. On je našao jednog čoveka u danima Noa; jednog čoveka u danima Ilije; jednog čoveka u danima Jovana Krstitelja. Samo jedan čovek je sve što je Njemu potrebno.

U danima Sudija, On je pokušao da dobije jednog čoveka, Samsona. On mu je dao veliku moć, ali on je to prodao ženi i bio je zaslepljen. Nije tako bilo sa sudijama. Bog je sudija, vidite?

Vi vidite danas, On pokušava da dobije jednog čoveka, na koga može položiti Svoju ruku, koji propoveda Istinu, koji neustrašivo nastupa; koji ne uzima obzira i koji nije dogmatičan; jednog čoveka koga On drži u svojoj ruci, i kome može pokazati svoju Reč kao živu Reč, i kroz koga On može pokazati da je On živ.

Ja verujem da On može pripremiti takvu osobu. Ja zaista to verujem. Ja to verujem, ja upravo verujem dovoljno u Bibliju da bih tako nešto verovao. On je mogao naći čoveka koji je ispravan, koji će reći Istinu.

Posle kratkog vremena mi nalazimo, pošto je on prošao kroz sve ove škole. Sada gledajte! Neprijatelj predlaže nešto intelektualnom umu, zato što neprijatelj delotvoran u inetelektualnim načinima. I um će sedeti dole i rezonovati oko toga i reći, „Sada, čekajte samo minut. Nije li to tako da jedan Koncil ...?” Razgovarao sam sa čovekom prošlog dana, i on je rekao, „Pogledaj, Bili (on radi za Kompaniju Javne Službe, fini čovek), i on je rekao, „Želim da te nešto pitam.” Rekao je, „Ti si Irskog porekla?”

Rekao sam, „Da, gospodine. Ja se na neki način toga stidim, ali ipak, ja sam Irac.”

Dakle, on je mislio, „zar ne znaš, da bi ti zaista trebao da budeš Katolik?”

Rekao sam, „Ja jesam, originalni Katolik.”

Znaš, prva crkva je bila Katolička Crkva. Vidite dokle je to došlo danas? To je počelo na dan Pentakosta, ali oraganizacija je to stavila ovde gde se to sada nalazi. Pogledajte u Pentakost, to se vratilo pravo nazad i organizovalo se, baš kao što je uradila prva Katolička Crkva: i oni su skoro toliko daleko danas kao što su bili pre 2000 godina; i pedeset godina ih je skoro dovelo do toga.

On je rekao, „Zar ne veruješ, da kada grupa ekumenskih umova (istomišljena

grupa) sedi zajedno radi savetovanja, i celokupna grupa se u potpunosti slaže, da su oni malo...? ” On je rekao, „Došao sam da te čujem kako propovedaš, ali se ja sa tobom u potpunosti ne slažem.”

I ja sam rekao, „Jedini način na koji možeš dokazati da je tvoje neslaganje logično, je da to dokažeš pomoću Biblije.”

On je rekao, „Biblija nema ništa sa time.”

Rekao sam, „Za tebe može biti da nema, ali za mene ona je jedina koja ima bilo šta sa time.” Vidite? To je Božija Reč.

On je rekao, „zar misliš da jedna ekumenska grupa istomišljenika koji sede zajedno mogli biti više u pravu ako bi sigurni bili, da su oni u pravu nego jedan mali neobrazovani čovek kao što si ti? ”

I ja sam rekao, „Dobro” On je rekao: „Ko daje tebi pravo, da kažeš bilo šta protiv naše velike crkve? Kada je ona postojala dole kroz doba, kada su oni imali prvi crkveni koncil, o kojem si ti govorio tamo jedne noći kada smo čuli o Crkvenim Dobima, o Ekumenskom zboru Koncila koji se održao u Niceji, Rimu, i da je to oformilo Rimo Katoličku Crkvu.” On je rekao: „Zar ne znaš da je tamo bilo u hiljadama duhovnih ljudi, od Boga poslatih ljudi, koji su sedeli na tom Koncilu? I zar ne misliš da su njihovi umovi više potčinjeni Božijoj volji od tvog ovde dole, pošto je Bog tokom 2000 godina dokazao da je crkva u redu? ”

Ja sam odgovorio: „On to nikada nije dokazao! ” Rekao sam: „Ako je ta crkva Božija Crkva, da vidimo kako onda daje ono što je davala prva Crkva onda. Da vidimo kako ona proizvodi stvari koje su oni u početku činili.” Šta više Biblija kaže:” I ako ko oduzme od riječi knjige - ili - dometne Bog će oduzeti njegov djel od Knjige Života.” bilo da je to ekumenski koncil ili bilo šta da je to „iz Knjige Života. ” On je gotov.

Čovek je odgovorio, „Bili, ti si zaista neuračunljiv.”

I ja sam rekao, Onda predpostavljam da jednom, u velikom dostojanstvu Izraela, kada su se oni odvojili, kao Protestanti i Katolici danas, Izrael je želeo da ostane Izrael.” Ali rekao sam: „mi smo ustanovili da su oni imali jednoga kralja nazvanoga Jozafata, pravednog čoveka, koji je pokušao da drži Božiji zakon; ali oni su imali jednog drugog ovde preko po imenu Ahab, koji se oženio ženom, sa politikama, pokušavajući da zaključi prijateljstvo sa drugom nacijom; i on se oženio sa jednom od ćerki, Jezebelom, i doveo je među Božiji narod, to je isto šta mi činimo. Posle toga gde je on doveo postala je vladar. Ona je navela Ahaba da kaže ovo i navela ga da kaže to, to je ista stvar koju vi radite sada.” I ja sam rekao: „Došao je odlučni obračun, oni su želeli da ujednine obe crkve, kao što to pokušavaju da urade sada.” I Ahabu i čak Jozafatu, čoveku organizacije je to izgledalo lepo. „Da, to će biti lepo. Tvoj narod je moj narod. Mi smo svi Hrišćani. Mi svi smo vernici. Hajde da se ujedninimo.

Ali kada je on došao dole do odlučnog obračuna, rekao je: „Ne misliš li ti da mi u ovim stvarima udjemo u molitvu i Gospoda da zapitamo? Ahab je odgovorio „Da”

Tako on je rekao: „reći ću ti nešto, hajde da pronadjem proroka Gospodnjeg.” Ali, vidite, Ahab je imao sistem za koji je mislio da je od Gospoda. On je rekao, „Ja imam 400 njih, školovanih i obučenih, i svaki tvrdi da je Jevrejski prorok” (kao što to

čini propovednička grupa danas).

I danas su oni doneli njih napolje i pitali ih u vezi ishoda bitke. I svi oni su se skupili i ujedinili se upravo onako kao što danas radi ekumenski koncil; i oni su došli sa odgovorom: „Ustanite, Gospod je sa vama, jer ta zemlja zaista pripada nama, i izbacite Sirce napolje odatle. Izbacite ih napolje, zato što ta zemlja pripada nama.” To zvuči veoma razumno.

Ali ipak dole u srcu Jozafata, to nije zvučalo kao nešto ispravno. On je rekao, „Ja znam da vi imate 400 dobro obučениh ekumenskih propovednika tamo, i svi oni su jednoglasni. (Oni su čak napravili par gvozdenih rogova i rekli, „Tako kaže Gospod”). Ali zar bi smo mi upravo mogli pozvati jednog drugog?”

„Neka Kralj ne kaže tako,” političar je rekao, „Neka Kralj ne kaže tako, zato što su ti ljudi obučени ljudi. Ja sam sam ih obučavao.” To je to, to je to. “ Ja sam ih obučavao, ali postoji još jedan, ali ja njega mrzim.” Vidite?

On je rekao, „To je Mikej, Imalhov sin, ali ja njega mrzim. On nije ništa drugo osim jedan odmetnik među njima. On je u njima uvek nalazio grešku. On mi je uvek govorio da ja grešim, i pogledajte u moje kraljevstvo.”

Da, pogledajte u to. Pogledajte u kakvoj se zbrci ono nalazilo.

Pogledajte u vaše denominacije danas, sa njihovom formom pobožnosti ali koje poriču Božiju silu. O, može vas biti još milion i još hiljadu i da ste još bolje školovani ljudi, ali gde ste vi u Duhu? Gde je vaša snaga koja je bila u Samsonu kada je on stajao tamo (kao što sam rekao prošlog dana), sa svom njegovom snažnom gradjom tela, ali u njemu nije bilo života?

Duh ga je napustio; on je bio bespomoćan, jedan mali dečko vodio je slepca u naokolo - , i to radi jedne žene. Isto kao što je to slučaj sa crkvom danas, vodjenom okolo politikom, biskupima, starešinama, i svim vrstama stvari. Ljudi povlače slamke da bi dobili nešto u svom šesiru i sve ostalo! Gde smo mi došli?

Tako, kada su oni stigli do ovoga mesta, poslali su i dobili Mikeja, Imlahovog sina. I on je prorokovao i rekao im da bi Ahab bio ubijen da je otišao tamo; i taj arhiepiskop ga je udario ga po obrazu. On je bio pošten u vezi toga. Rekao je, „Kuda je otišao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?” On je rekao, „Eto vidjećeš u onaj dan kad otideš.” Ahab je rekao, „Metnite ovog u tamnicu, i dajte mu po malo hljeba i pomalo vode dokle se ne vratim u miru.”

I Mikej je znao da je bio ispravan sa Bogom. Zašto? Njegova vizija se pokalapala sa Božijom Rečju. On je bio prorok, i njegov Duh i njegova vizija su tačno bili sa prorokom Ilijom. On je rekao, „Ako se vratiš u miru, nije Gospod govorio preko mene.”

Sada, pitao sam svoga sagovornika, „Ko je bio u pravu?” Ekumenski Koncil, gde su 400 ljudi bili zajedno, izabrani od ljudi, ili jedan mali odmetnik, takodje od Boga izabrani čovek?”

On je rekao, „Kako možemo da ustanovimo razliku?”

Rekao sam, „Nazad ka planu gradnje.” Kako mi znamo da gradimo zgradu ako nema šematskog plana?

Da su se samo za jedan momenat zadržali i ustanovili da je taj prorok Ilija prokleo Ahaba. On je rekao da će psi lizati njegovu krv, i tako je i bilo. Kako je Mikej mogao

blagosloviti ono što je Bog prokleo. Kako vi možete blagosloviti nešto što je Bog prokleo? Izadjite iz te stvari; udaljite se od toga. Dodjite u Hrista. To je mesto gde se nalazio ovaj dragi brat, ovaj čovek. On je rekao, „Pogledajte ovde, nemisliš li ti da bi bolje bilo ako bi smo svi mi bili ujedinjeni u jednu crkvu, osim kao što smo sada rasejani?”

Zar to ne zvuči razumno, da su svi Protestanti i Katolici mogli da se okupe i da dodju do nekog zajedničkog tla? „Hoće li dvojica ići zajedno ako se ne sastanu?” Kako vi možete, kada jedna grupa ovde ne veruje za Božanstveno lečenje, a druga kaže da oni zaista u to veruju, i jedna to postavlja ka toj prošlosti (neki od njih čak i ne veruju u Bibliju)? Kada vi to zajedno postavite; šta dobijate? Bog nije uzročnik prevare.

Pre nego je Bog uopšte mogao na pravo mesto postaviti Crkvu, oni su čekali na jednom mestu deset dana i noći jednodušno, i taj je Sveti Duh došao na dole i preuzeo vodjstvo. Nije jedan Ekumenski Koncil. Nadam se da ovo razumete.

Obratite pažnju jer su nevernici koji su neverni Božijoj Reči, koji ne zapažaju šta Božija Reč kaže, već pre ono što kaže njihvo vlastito rezovanje. To je ono što je Eva uradila na početku. Ona se oslonila na svoje vlastito razmišljanje.

Sotona je rekao, „sada pogledaj ovde, zar to nije razumno?” Ja znam da Božija Reč kaže to; ali čekajte jedan momenat, zar nije pametnije da vi radije budete daleko ako znate da razlikujete dobro od zla?”

„Dakle, da.” Onda je ona to uzela, sigurno je ona to uradila. To je način; na koji oni razmišljaju.

Samo neverstvo pokušava da sve objasni, jer vera prihvata upravo tako kako jeste! To ne bi našem ocu, ocu vere Abrahamu, pametno izgledalo da smo mi njegova deca postali verom u Hrista. To ne bi bilo razumno da žena šezdeset i pet godina stara sa kojom je on živeo od kako je bila devojčica može imati bebu. I kada je imala devedeset godina, i on sto godina, i još uvek nije bilo bebe, ne bi rezovali? Neka velika garnitura doktora i naučnika su ispitali Saru i rekli, „Zašto, njena materica je isušena. Mlečne vene su isušene pre četrdeset godina. Njeno srce u tom dobu! Ona nije mogla da ide na posao. Zašto, to je samo rezovanje, ali Abraham je to odbio! On se nije kolebao oko Božijeg obećanja, nije važno kakvo je ono bilo, jer on je računao da je Bog u stanju da sve ostvari što je oduvek On naumio da učini.

Sada, gde se nalaze deca Abrahamova ovoga jutra? Vi propovednici koji se bojite za vaš hleb i vodu, za to da se ne nadjete na ulici ako napustite Babilon; gde je vaša vera? David je rekao, „Jednom sam bio mlad, i sada sam star; ali nikada nisam video da je pravednik napušten, ili da je Njegovo seme molilo za hleb.” Nemojte se plašiti! Ostanite istiniti Hristu.

Neverstvo obuhvaća razumnog premišljanja. To je ono što je učinilo tu stvar. Sada, da li to shvatate? Nevera se oslanja na rezovanje, to je stvar današnjeg dana. Vera to neće uraditi; vera je osnovana na toj nepokretnoj steni, na večnoj Božijoj Reči. Amen! Vera ne gleda na rezovanje. Ja ne marim koliko vi možete pokazati da bi to bilo bolje, ako Božija Reč kaže „Ne,” vera počiva tamo. To je mesto počivanja vere, u svetinji.

Ja želim da ovoga jutra upitam vas Luterane, vas Baptiste, i vas Katolike, i vas, bilo

ko da ste, vas denominacijske ljude širom sveta: Kako vi možete postaviti vašu veru na vašu denominaciju kada je to suprotno Božijoj Reči? Koju vrstu vere vi imate? Vi imate silu rezonovanja a ne veru. Jer „vera dolazi slušanjem.” Slušanjem *Ekumenskog Koncila*? Da li bi ste vi ikada mogli reći to? Vi bi ste to mogli dobiti u Kalendaru Rodjendana Starih dama, ali vi to nikada nećete pronaći u Božijoj Reči. **„Tako dakle vera biva slušanjem Božije Reči.”** Amen!

Recite mi da jedan čovek može govoriti nešto što je suprotno tome i reći da je to Božija Reč, kada će nebo i zemlja proći, ali ta Reč neće proći. Vera nalazi u Božijoj Reči svetinju, počinak. Ona se pokreće pravo na vrh te Večne Stene, Hrista Isusa, Božije Reči, i leži tamo dole i počiva.

Neka vetrovi zavijaju; neka oluje besne; ona je zauvek sigurna. Ona počiva baš tamo na toj Božijoj Reči. To je mesto gde vera, istinska Hrišćanska vera, počiva. Mesto počinka je Božija Reč. Je ona zna da će Bog uvek Sebe dokazati superiornijim od svakog Svog neprijatelja. Nije važno koliko loše to izgleda, ili koliko neprijatelja ulazi unutra, koliko to izgleda da ste vi poraženi, vera još uvek zna.

Sada, za vas bolesne ljude: oh, koliko bih ja želeo da ovo dovedem kući. Kada vi uhvatite tu veru da ćete biti izlečeni, kroz svaku okolnost, kroz sve, sve znake, svi simptomi mogu nagovestiti da vi umirete, vi se više nikada nećete pokrenuti.

Njeno mesto počivanja je u svetinji Božije Reči, kada vera, istinska vera, postavi sebe tamo. (Ne sada takozvano verovanje, vera. Ne nada, već vera). Nada se nalazi napolju i nada se da se unutra nalazi. Vera se već unutra nalazi, gledajući napolje i govoreći, „To je uradjeno.” To je vera! To je mesto gde vera zauzima svoje mesto počinka, jer ona zna da Bog neće nikada, nikada neće dopustiti da neprijatelj jaše preko njenog vrha. On to nikada nije dozvolio. Vera to zna, bez obzira kako ta stvar izgleda.

Noa je znao da će arka da pluta, sigurno je to znao. Daniel je znao da je Bog mogao zatvoriti čeljust lavu! Tri Jevreja su znala da je Bog mogao zaustaviti vatru! Isus je znao da će ga Bog vaskrsnuti, zato što Božija Reč kaže, „Jer ne ćeš ostaviti duše moje u paklu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi truhljenja.” On je znao da nastaje nakon sedamdeset i dva časa truljenje, i On je rekao, „Za tri dana ću ustati iz mrtvih.”

Vidite, to je uzelo svoje Večno mesto počivanja u svetnji Božije Reči, i tamo ostaje.

Rezonovanje će učiniti sve da prepozna, na primer, „ovaj sistem bi morao da bude bolji.” To izgleda bolje zato što vi gledate sa intelektualnim umom. Vi možete dokazati rezonovanja, ali ne možete dokazati veru. Ali vera poznaje samo Božiju Reč i obećanja, i ona gleda ka stvarima koje ona ne vidi. **„Vera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onog ašto ne vidimo.”** Vi ne možete objasniti, ja ne mogu dokazati, kako će to biti uradjeno. Ja ne znam kako će to biti uradjeno. Ja to ne znam, ali ja to verujem. Ja znam da je to tako, zato što je Bog tako rekao, i to sredjuje tu stvar. To je razlog što ja znam da je Bog tako kazao.

Ja znam da je Božija Reč u redu! Ja znam da je poruka u redu! Jer to je Božija Reč, i ja vidim da je živi Bog u njoj delotvoran da je potvrdi!

Mi se nalazimo pred jednim izlaskom, to je sigurno istina. Čak sama smrt ne može

potresti veru. Jedan čovek se može naći naspram smrti i u lice smrti da pogleda i da oglasi pobjedu vaskršnuća. Pavle je rekao: „Gdje ti je smrti, žalac?” Gdje ti je pakle pobjeda? „Jer ako verujemo da Isus umrije i vaskrse tako će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim.” Vidite, to se ne može izmeniti. Da, vera čini da Božija Reč bude u Njegovoj svetinji ka večnom Njegovom pokoj. Ona je u Božijoj Reči za ankirana.

(Sada, mi smo upravo malo odužili, otprilike dvadeset i pet minuta, ako ne marite. Želim da nastavim sa ovim snimanjem).

Pazite, taj novi kralj koji je nastupio i koji nije poznavao Josipa kakav je bio njegov prvi plan da uništi silu Izraela? To je bilo sa njihovom decom. Jeli to tačno? On je pokušao da uništi decu. Sada, slušajte pažljivo.

Taj isti djavo u jednoj drugoj formi kraljevstva je pokušao da uništi jedinog Božijeg Sina. Vidite, on je bio za to da se prvo deca unište, pre nego što su oni doživeli izlazak. Djavo je zaista pametan, lukava ptica. On zna kako da pogodi stvar pre nego što je to počelo; on to zna, vidite? I jedina stvar koju vi ikada možete uraditi da bi ga pobedili, je da se vi oslonite na Hristosa i ponizite sebe i dopustite Njemu da vas vodi. Vi to nikada nećete uraditi na neki drugi način.

Vaše intelektualne sile to nikada neće uraditi. Vi treba da verujete to i da se oslonite na Njega. On je taj Pastir. Nije posao ovce da otera vuka, to je posao pastira, ali ovca mora ostati sa Pastirom u cilju da bude sigurna. To je moja zona sigurnosti, da budem u Hristu, i Hristos je Božija Reč. To je zona sigurnosti.

Pazite, djavo u formi Ramsesa, kralja? Prva stvar koju je on uradio je bila to da se oslobodi dece sa prirodnom smrću. I čim je Sin Božiji bio rođen, on se odselio iz Egipta; zato što je Bog uništio Egipat. Egipat je bio proklet, i od tada se više nikada nije povratio.

Onda je on bio u Rimu. Sotona je premestio svoje sedište u Rim. I to prvo pokušao je djavo, taj isti djavo u Rimskom sistemu pokušao da uništi Božijega Sina.

I danas on je uradio istu stvar. Pod znakom duha, sada, religiozno, praktikujući Hrišćanstvo, on uzima naše devojke i venčava ih sa momcima Katolicima i čini da one radjaju decu Katolike da bi slomio silu druge strane. Tu je vaš demon. Tu je vaš djavo koji sedi na sedam gora, noseći trostruku krunu. Oni su upravo toliko spretni i lukavi, pametni, intelektualni, kao zmijac, zmijčevo seme (njegova deca), koristeći iste intelektualne tehnike.

Pogledajte, onda oni su ubili decu kod druge mogućnosti. Oni su ubili decu čime? Dva vremena! Sada upamtite, gledajte *dva* i *tri*, vidite! On je ubio decu prvo dva puta prirodnom smrću. I ovaj poslednji put, on uzima decu i ubija ih duhovnom smrću venčavajući ih, praveći mešovite brakove.

Zar nije Daniel rekao istu stvar o ovom kraljevstvu, gvoždja i gline, da će oni pomešati ta dva semena, pokušavajući da slome silu drugog naroda? I to je ono što oni rade, dok nisu dobili tu stvar sada. Oni imaju unutra tog predsednika; sada sledeća stvar koju oni imaju da urade je da stave kardinala u to, da stave ceo kabinet u to. Onda šta će te vi uraditi?

Sledeća stvar koju će oni uraditi, je da uzmu njihov novac i da isplate dugove Sjedinjenih Država; vi ćete to pozajmiti od crkve, i onda ste prodati. Sada, mi danas

živimo, plaćajući naše inostrane dugove tamo preko sa novčanim taksama koje neće biti isplaćene za narednih četrdeset godina. Mi više nemamo novca, ali crkva ga ima. Zar Biblija ne kaže da je ona okićena zlatom i tako dalje? O moj! Tako ona radi, vidite?

Udavali vaše kćeri! Vaše kćeri su se udavale za njihove sinove, podizale vašu decu Katolike. Tačno to ih ubija duhovnom smrću. Zar Biblija ne kaže da će On baciti njenu decu u krevet svetovnosti, i ubiti njenu decu duhovnom smrću? Otkrivenje: 22 - 23. Vidite?

To je uvek Božija Reč. Ja ne marim gde vi idete, to je još Božija Reč. To treba tačno da pasuje u slici. Ako ne pasuje, to onda nije Božija Reč, to nije Božija Reč. Ako vi ne možete načiniti da to ide celim putem kroz Bibliju, onda je to pogrešno.

Pogledajte, tokom vremena Bog je obučavao Svog slugu Mojsija za Njegov posao, obučavao ga je van domašaja njihovih pogleda, van njihovih planova, njihovih šema (da li to shvatate?), van njihovog organizacijskog sistema. Bog je obučavao čoveka za Svoju svrhu. On je upravo puštao da ide to dalje.

On je dopustio da se on oženi i ima svoju ženu i dete, Gershom. On živi prilično dobar život, Bog ga tamo napolju blagosilja. Ali sve vreme on ga je pripremao, obučavajući ga. Bog i Njegov neprijatelj su tada delovali u prirodnom, upravo kao što Bog i Njegov neprijatelj čine u duhovnom smislu sada.

Oni ih ubijaju sa duhovnom smrću, sada sa duhovnom smrću, vidite? Bog je pripremao prirodnog čoveka, Njegovog proroka, da ide dole u Egipat. I sotona je pripremao Ramsesa da bude spreman, njegovog prirodnog čoveka (vidite?), pripremao prirodnog čoveka da bude spreman. Za šta? Da ubije ili da ujednini sve Egipćane i Jvreje skupa, i načini ih Faraonovim slugama.

To je razlog što je toliko teško za um da rezonuje protiv obrazovnog sistema koji može dokazati svoje tačke. To je tačno, um će uvek ići k obrazovanju. Intelektualci i umovi rezonovanja to čak ne vide.

Jeste li vi videli Cecil De Millovih „Deset Božijih Zapovesti?“ Računam da ste mnogi od vas to videli. Ja ne verujem u odlaženje na izložbe i u sve te stvari, ali ja preporučujem to Crkvi, ako nisu videli ništa drugo osim toga, to bi bilo u redu ako oni žele da to vide. Prvo, neki od moje braće su otišli; oni su došli govoreći mi. Ja nisam bio okolo ni na jednoj mnogo godina, i pogledao sam u to. I video sam šta je ona, i onda sam rekao Crkvi, „Ako želite da vidite to, to je u redu.“

Tamo je to lepo portretirano, taj djavolji trik, kako je on bio prepređen tamo unutra, kako se on uvukao tamo unutra da ubije tu decu, i kako je intelektualni um prihvatio to i poverovao to, zato što su oni to mogli videti i to je bilo razumno.

O, kako je Bog sve vreme obučavao ovog proroka; i kako je Egipat obučavao ovog Ramsesa u politici da bi prevladao! I onda je jednog dana došao veliki kontekst između intelektualne i duhovne sile. I Ramses sa svim svojim bogovima, I izlivao je tamo vodu I da bi boga Nila blagoslovio. Bog ga je udario, i krv je potekla iz njega. O, pomislio sam bilo je frapantno videti šta se dogodilo.

O sada, gledajte! Intelektualni će uvek ići ka tome da rezonuju, i to ne može videti duhovnu stranu zato što je to intelektualno. O, niti su oni to mogli u bilo koje drugo vreme; oni to ne mogu videti ni sada!

Oni to nisu mogli vidjeti u danima Ilije, kako bi ovaj jedan stari prorok dlakavog lica to mogao videti? Bože oprosti mi što kažem takvu stvar, ali Bog zna da ja pokušavam da to načinim toliko smešnim koliko to mogu, tako da mogu videti Duha Božijeg. Kao što je Pavle rekao: „I ja došavši k vama braćo, ne dodjoh s visokom reči ili premudrosti da vam javljam svedočanstvo Božije. I riječ moja, i poučenje moje ne bijaše u nadgovorljivijem riječima ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile. Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj.”

Zato sam ja tako izloženo učinio I ovoga velikoga proroka BOžijega označio neurednim jer je on od prilike strašno izgledao, I kada se on pored jednoga dobro obučenoga sveštenika postavio i onda sebe Božijim čovekom označio. Vi bi ste mogli videti svetost tog sveštenika sa intelektualnim umom.

Vi bi ste mogli videti turban na njegovoj glavi i naprsnik kako leže na njegovim grudima. Vi bi ste mogli videti pomazanje uljem (prirodno) na njegovoj bradi kako teče dole do rubova njegove haljine. Vi bi ste mogli videti kako gore žrtvene vatre, i sve rituale u redu.

Sada, to je ono ka čemu bi prirodni um otišao. To je ono što oni pokušavaju da urade danas. Oko je kapija duše, ali vi bi ste to mogli videti, duhovno oko tamo nazad. U tom oku oni su gledali u ovog starog ne negovanog proroka koji je stajao tamo, kosa mu je padala na grudi, i veliki komad ovčij kože je bio omotan oko njega, opasač od kože je bio preko njegovih bedara, verovatno je bio bosonog i sa malim izbornim rukama, koža mu je visila,, i jedna bela brada koja se njihala niz njegovo lica, i sa krivim štapom u ruci. Ali duhovno oko bi moglo videti silu Božiju kako se tamo napolju pokreće, zato što je to bilo sasvim u skladu sa Božijom Rečju.

To nije ono što intelekt vidi; to je ono što duhovno oko vidi. I prirodno oko, danas, vidi glamuroznu crkvu, zajedništvo sa gradonačelnikom grada ili bilo čime još, i tim denominacijama i organizacijama, i ono ne uspeva da vidi silu Svetog Duha, kada On može podizati mrtve i lečiti bolesne. I oni gledaju u Holivud, i gledaju u ljude na ulici.

Žene danas misle, „Zašto, ova žena, Suzi, ona pripada crkvi. Ona se ošišala kratko. Ona nosi šminku. Svi u gradu je vole.” Ja se pitam u vezi neba. Kada je to suprotno Božijoj Reči, Bog to ne može potpisati. Ukoliko bi to On odobravao onda bi to potpisao protiv Sebe, On bi poricao Svoju Vlastitu Reč, i to bi se znalo, Bog to nikada neće uraditi! Ako nebo i zemlja prodju, kratko ošišana žena je prokleta u Božijem pogledu, ili žena koja će staviti na sebe odeću koja pripada muškarcu to je jedno prokletstvo u Božijim očima.

Vidite, duhovno oko to obuhvaća. Oni žive za budućnost. Prirodni um živi radi toga da rezonuje telesne stvari ovoga vremena.

Imajte u vidu, na Boga, koji čini ovo, i ipak, ljudi to nisu znali. Telesni um je išao sa rezonovanjem. Bog sada priziva duhovni izlazak. S obzirom na to da je On prizvao prirodni izlazak za Svoj narod, On priziva duhovni izlazak danas. Priziva Svoje. Koje? Svoje izabrane. Samo Svoje izabrane!

Sada, Egipat nije mogao videti da je Izrael u redu, i ako je Jagnjetova krv bila na vratima i na gornjoj gredi, i takve stvari su se događale, i Bog je bio tamo, u Njegovom proroku delovao i poslužio se rečima jednoga čoveka.

I On mu je dopustio da nastupi i da uzme štap na koga se on oslanjao i da se pruži u pravcu Istoka i da izgovori: „neka tamo dodju muve i prelete preko, i da se u Egiptu podele.”

On je hodao tamo nazad, i svi su rekli, „Ništa se neće dogoditi. Ništa se nije dogodilo. Samo posle jednog kraćeg vremena započela je jedna stara muva da unaokolo kruži. Posle trena, tamo je verovatno bilo dve funte muva po skveru koje je čovek (Mojsije) rečju izgovorio.

Tamo je stajao jedan Intelektualni Ramses, koji je bio veoma religiozan čovek i bio je protiv Duha Živoga Boga. I prirodni um je mogao videti samo Ramsesa, ali duhovni um je video Obećanje, i video je kako se ono ostvaruje.

„Dakle, Jozua i Kaleb mogli su da pogledaju ka Amalečanima i Hivitima, i Jebuzejcima, Kao da nisu bili tamo. Oni su bili dva ili tri puta jači od njih. I prirodni um u Kadeš Barnea se plašio kada su uhode i ostali rekli, „A-a-ah, mi to ne možemo uraditi. Previše ih je! „I činjaše nam se da smo prema njima kao skakavci.” Ali Kaleb i Jozua su videli Božije obećanje, i rekli su: „Mi smo više nego sposobni da to uradimo.” Zašto? Oni su gledali u ono što je Bog rekao: „Ja ću vam dati tu zemlju.” Vidite?

Ljudski um to ne može da shvati. Duhovni um to prihvata, i ja bih voleo da vas pitam nešto. Zašto Egipćani nisu videli te stvari? Zato što nisu bili izabrani.

Bog je rekao Abrahamu pre nego što se to dogodilo. (Da li to razumete, vi uspravna crkvo?) I *Gospod* reče Avramu: znaj za cijelo da će sjeme tvoje biti došljaci u zemlji tudjoj četrstotine godina.

, a posle će oni izaći s velikim blagom.

Izrael je bio izabran da vidi znak Božiji, i oni su izašli iz Egipta, gde su nevernici poginuli! I danas, Bog poziva Svoje izabrane, duhovno seme Abrahamovo, sa verom koju je imao u Božiju Reč.

Zar ne vidite duhono Seme danas? Ono ne vidi intelektualnu crkvu, ono vidi Božiju Reč. I to seme je pozvano iz tih velikih denominacija u prisustvo Isusa Hristosa. Da li je to jasno? Da li to shvatate? U redu. Ići ćemo dalje.

Samo izabrani! Doktori ti i ti, neće moći nikada da vide! Oni nisu izabrani. I upamtite, ovo odabiranje koje sada dolazi, upravo ne odlazi drugoj naciji. Ono ide u Slavu, gde su njihova imena zapisana u Jagnjetovu Knjigu Života. Oni nisu pod prirodnim malim jagnjetom životinjom koje je izvelo Izrael napolje, kada su oni mogli odatle da se ponovo vrate u greh i da odu nazad: ali ovi to ne mogu uraditi. Ovi su pod Krvlju Jagnjeta Božijeg koje je bilo zaklano pre postanka sveta. I njihova imena su bila napisana u Jagnjetovu Knjigu Života pre postanka sveta.

Oni su tamo unutra, izabrani! I kada to svetlo tako sija preko njih, bivaju oboreni ti denominacijski zidovi od njih, i zatim oni dolaze. „Za to izadjite izmedju njih govori Sveti Duh u ovim poslednjim danima”. „I ne dohvatajte se do nečistote, ja ću vas primiti, I biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri govori Gospod svedržitelj.”

Sada gledajte. Izrael je posmatrao. Oni su znali da je Bog bio sa Svojim prorokom, da je Božija Božija Reč ka njima došla, i oni su došli da je vide, i oni su je videli. I sada, intelektualni znak. Mi vidimo to sada, da oni veruju u njihove organizacije. Oni se nalaze u njihovim veroispovestima.

Ipak oni su samo ono što je bio Balam, koji je došao do vrha brda gde se nalazio Izrael. Tamo je bio Izrael, ne nacija, samo jedan narod koji je išao odavde tamo, i oni su bili krivi! I Moab, njegov brat, inelektualac, organizovan čovek, došao je do vrha brega sa biskupom, ili prorokom koga su oni imali, i gradio oltar i postavili su iste žrtve. Takodje oni nisu videli Vatrene Stub i udarenu Stenu medju Izraelom.

Tako je to danas. Intelektualni um gleda ka čuvenoj ličnosti koja stoji tamo. Oni su propustili da vide udarenu Stenu. Čak biskupi nisu uspjeli da primete silu Svetog Duha i poziv kraljev u kampu da čuju. Oni nisu videli.

Tako, ovo je način na koji se to danas ponovo događa. Bog poziva Svoj izabran narod, i već su sada izabrani. Zašto su oni izabrani? Za jedno vaskršnuće! I koju vrstu znaka im On pokazuje? Znak vaskršnuća! Šta zatim On pokazuje? Znak oslobodjenja, da ih oslobodi od ropstva. Znak sile jednoga moćnoga znaka koji nebo zatvara i gde je tamu mogao da uvede u zemlju.

Sada On njima pokazuje silu vaskršnuća Svog Sina koji živi medju njima da ih vaskršne iz groba, i groblja u kojem se nalazimo, i uvede ih u zemlju koju nam je On obećao. Znak vaskršnuća, pozivajući nas van duhovnog Egipta i duhovnog Babilona.

Znajući ovo, dopustite mi da kažem ovo na miru, sada, s time da bih ja znao ste vi shavtili. On to radi na istome načinu kako je On u početku čineo. On čini iste stvari, zaslepljuje oči nevernika, i otvara oči vernika. I pazite, politike to čine na intelektualnoj strani, politike i crkva, politike i nacije, sve. I druga strana je duhovna nadležnost - budite daleko od njih.

Bog je uzeo jednog čoveka u pustinji, obučavao ga tamo i vratio ga nazad, i preuze stvar i izveo narod napolje. Da li vidite šta mislim? On ne može promeniti Svoj program. On je Bog. On nikada neće raditi sa grupom. On nikada tako nije radio. Pregovara sa pojedincem. I On je to radio, i On će tako raditi; I On je obećao čak u Malahiji 4 da će to raditi. To je tačno.

Tako, ovde je njegovo obećanje šta je On bio, Njegovo obećanje, šta je On rekao da će On da učini I ovde se mi nalazimo! Kako bi smo mi trebali da budemo jedan srećan narod! On je dao njima taj znak kroz kroz taj znak Njegove obećane Reči, Njegove obećane Reč! On je obećao da će to uraditi. I On će nadoknaditi veru ljudi, srca ljudi, nazad k veri originalnih pentakostalnih očeva. On je obećao da će učiniti, u čemu je On Svoj znak izveo.

„I kao što je bilo u danima Sodome, tako će biti pri dolasku Sina čovečijeg.” Koju vrstu znaka su crkve videle u Sodomi? Šta je intelektualna crkva videla? Dva propovednika. Šta su duhovna Crkva, izabrani, Abraham i njegova grupa, videli? Oni su videli Boga manifestovanog u telu od mesa, u ljudskom telu, koji je mogao razotkriti duha i reći šta je Sara iza Njega govorila.

„Kao što je bilo u danima Lota, tako će biti pri dolasku Sina čovečijeg.” Mi vidimo kako Sveti Duh medju nama čini istu stvar, radeći u ljudskom telu. To je čas, vidite. Mi smo upravo ovde, prijatelji, to je sve. Izlazak je u toku.

Ipak upoznajte sada kroz šta je On to učinio? Obratite pažnju i obucite se u vaše Duhovno mišljenje. Da bi Sveti Duh sada tu staru kapu ravnodušnosti, odložio sa strane, da biste vi tačno videli. Ako Bog ikada donosi odluku da uradi nešto na jedan određen način, On ne bi to nikada mogao da promeni.

U Edenskom Vrtu, kada je On poželio da otkupi čoveka i vrati ga nazad u zajedništvo s Njime, On je doneo odluku. To je bila Krv. Oni su pokušali sa obrazovanjem, pokušali su sa denominacijom, pokušali su da nacionalizuju, i sve drugo; ali nikada nije uspelo.

Postoji samo jedno mesto gde Bog ikada susreće jednog čoveka, to je pod promlivenom Krvlju, kao što je bilo u Edenu. To nikada nije izmenjeno. Jedino mesto koje je Bog sreo u danima Joba je bilo pod žrtvenim jagnjetom. Jedino mesto gde se Bog u danima Izraela objavio, je bilo pod žrtvenim jagnjetom, kao što je On uradio u Edenskom Vrtu, pod žrtvenim jagnjetom.

Jedino mesto koje On sreće danas nije denominacija oni se raspravljaju i svadjaju jedni s drugima; ne u crkvijanstvu oni još uvek čine istu stvar; ne u intelektualnostima svi oni su pomešani; ali pod Jagnjetovom Krvlju. Svaki vernik može tamo da ima zajedništva gde se nalazi Život.

Bog je izabrao u danima izlaska, On je pozvao jednu grupu iz ove grupe. I ja želim da vi imate nešto u vidu. On je zadržao samo dvojicu koji su došli u Zemlju Obećanja. Šta je On izabrao da bi ih sa time izveo napolje? Politike? Organizaciju? On je izabrao proroka sa jednim nadprirodnim znakom Vaterenoga Stuba, da ljudi ne bi ostali u nejasnoći. Šta je taj prorok kazao bila je Istina. Bog je sišao u Vatrenom Stubu i potvrdio Samoga Sebe, izložio Svoju Reč. Jeli to tačno?

To je On učinio kod Njegovog prvoga izlaska i kod Njegovo drugog izlaska. Bog uvek sve čini u *tri*. On je savršen u trojci. Vi svi ste primetili moje propovedanje, radi se uvek o *trojci* i *sedmici*. *Sedam* je dovršenje; *tri* je Njegovo savršenstvo. Prvi, drugi, i treći potez, dalje i dalje i dalje. Opravdanje, posvećenje, Krštenje u Duhu Svetome. Otac, Sin, i Sveti Duh - sve. Vidite?

Obratite pažnju šta je On kod ***prvog izlaska*** učinio. On je poslao proroka, pomazanog Vatreim Stubom, i pozvao je narod napolje. To je bio Njegov ***Prvi Izlazak***. I kada je vreme Izraela isteklo, On je poslao ponovo jednog Boga - Proroka, sa Vatreim Stubom. „Jovan je video Duha u obliku jednoga goluba gde silazi s neba”. I On je rekao: „Da od Boga izidje, i Bogu ide.”

Posle Njegove smrti, polaganja u grob, i vaskrsnuća, nalazio se Savle iz Tarzusa, na putu Damaska, video je Vatreim Stub. I on budući Jevrej, dobro obučen u Božjoj Reči. A ja rekoh: „Ko si ti, Gospode?”

On je znao da je to bio Gospod, taj vatreim Stub. On je bio Jevrej. I zapitao: „Ko si ti?”

A On reče: „Ja sam Isus.”

Taj ***drugi izlazak*** On je izneo Njegovog pomazanog Proroka, koji je bio Njegov Sin, Bog - Prorok. Mojsije je rekao da će On biti jedan Prorok, i Vatreim Stub je bio s Njim i činio je znakove i čudesa, i taj isti Prorok je rekao: „***Koji veruje Mene, djela koja ja tvorim i on će tvoriti.***”

To isto je On ovde za *izlazak u poslednjim danima* obećao. On je obećao istu stvar, i On to ne može izmeniti. Naučnim dokazom, svedočanstvom Duha, delima Duha, mi to vidimo danas, veliki Vatreim Stub kako se pokreće medju nama; i znake i čudesa vaskrsnuća Isusa Hristusa gde će jedan narod iz denominacija i u prisutnosti Isusa Hrista biti pozvan, i u tome da živi i da ode preko ka zemlji.

Nema greške prijatelji; nije to šta ja kažem - ja sam samo vaš brat, nego je to šta je Bog vama potvrdio, kroz šta postaje isina. Taj isti Vatretni Stub koji je On koristio za ostalu dvojicu, On je doneo medju vas danas i dokazao to naučno.

Kao što znate, *Lajf* magazin je to objavio prošlog meseca. Koliko njih je bilo ovde i čulo me kako govorim šta će se dogoditi pre toga? Ja mislim o savkome u crkvi. Tamo je to. Oni ne znaju o čemu se tu radi. Naučnici pokušavaju „Da li neko ima tu sliku? Kažite mi da znam - jedan oblak dvadeset i šest milja visok u obliku piramide gde su se nalazili sedam Andjela. Kada sam se ja vratio doneo sam Božiju Reč u toj inspiraciji i ja sam vam kazao o ovome času ka kome vi ulazite i u njemu živite. Duhovni um će to razumeti i prihvatiti. To je jedan izlazak! Jednoga dana mi ćemo odavde da odemo, neka je hvala Bogu. Upamtite, sada. (Ja ću završiti za minut. Imam deset minuta.)

Pazite, Vatretni Stub koji ih je pozvao napolje, vodio ih je u Obećanu Zemlju pod vodjstvom pomazanog proroka. Vatretni Stub u koji su oni mogli gledati ih je vodio do Obećane Zemlje pod vodjstvom pomazanog proroka. I oni su njega konstantno odbacivali. Jeli to tačno? Sigurno.

Sada, ja znam da vi imate službu krštenja. Ja ovde imam od prilike još šest stranica, mislim, ali ja ću stati sada za minut.

Gledajte to, mi se nalazimo u pozivanju napolje. „Izadjite iz Babilona, moj narode.” Kaže glas Andjela. Van čega? Konfuzije.

Jesu li Metodisti u pravu, ili Baptisti, ili Katolici? Izadjite iz toga! Bog je u pravu. Kako vi to znate? „Neka svaka ljudska reč bude laž a Moja istina.” Izadjite iz toga. Šta vi znate? Isti Vatretni Stub, isti pomazani Duh, vodeći u Obećanu Zemlju. Pazite, On ih je vodio, izveo ih napolje, odveo ih u Obećanu Zemlju, vodio Izrael, naciju; i isti Bog, isti Vatretni Stub, da samo (oni kažu) ta kamera. Kada vi čitate gde je Džordž J. Lecy (ne ja, sada) ispitao tu sliku (on je vodja F. B. I. za dokumente sa otiscima prstiju), tamo je njegova izjava. Neki od njih kažu, „Duplo osvetljena fotografska ploča.”

Desetine hiljada ljudi je gledalo u to sa svojim vlastitim očima. Mi smo stajali ovde i gledali u to; vi ste gledali u to. Oni su rekli da je to jedna optička prevara. To nije prevara. Šta je rekao Gospodin Lecy? „Mehaničko oko ove kamere ne može psihologiju da snimi.”

To nije bila optička varka, tamo je bio taj isti Vatretni stub. Onda oni kažu: „Ah bila je jedna prevara.” Sada, kamere sve stotinama milja od Tuksona udaljene snimile, šest meseci pre nego što se to dogodilo, bilo je vama ovde kroz Duha Svetoga otkriveno, da ću ja ići tamo da saznam nove vesti. Zato što je tekst na piramidi bio sa spoljne strane opisan kao što je naš brat sanjao, i ja sam vam protumačio taj san. To je celokupni značaj.

Sada, sve tajne o opravdanju, osvećenju, Krštenje u Duhu Svetom jesu kompletno objašnjene. Sada, mi moramo podići ove slobodne krajeve koje su u Sedam Pečata sakriveno; i ne Sedam Crkavenih doba, Sedam Pečata otkrivaju tajne. I onda je On napravio gore jedan otvor koji je izgledao kao jedna bela stena; na kojoj još ništa nije bilo napisano. To je jedna tajna.

Odlazio sam na Tukson, kazao sam unapred, pre nego što se dogodilo. Stajao sam

severno od Tuksona (sa svedocima koji sada stoje ovde) kada je došlo trešenje koje je šta više planine od zemlje podiglo. I u isto vreme, krug svetlosti je lebdeo tamo u vazduhu. Kada su naučnici fotografisali, to je bilo dvadeset i šest milja visoko, otprilike oko pet puta više razdaljine od mesta gde bi moglo biti magle ili bilo čega. I oni čak ne mogu ustanoviti kroz šta je nastalo.

Biće svetlost u večernje vreme,
Stazu Slave će te sigurno pronaći.

Ako ste vi izabrani! To seme koje pada na suvo tlo ili na kamenito tlo, ono nikada neće ništa uraditi On nemože ništa da učini u tvrdim kamenim srcima, koji žele da budu ravnodušni. Ali ako Ono padne na meko i plodno tlo vere, ono će doneti Hrišćanina, koji nosi plodove Duha.

Pazite kako je Bog to uradio. To je isti Vatreni Stub to je potvrđeno. Neko je rekao, „Zašto ne odeš i ne govoriš sa naučnicima o tome.” Da li misliš da bi oni to poverovali? „Ne bacajte vaše bisere pred svinje.” Isus je rekao da to ne činimo; ja nisam vodjen da to uradim. Pošto ja u gradu živim, i oni su zato zamolili, pomislio sam da na dole odem, ali Sveti Duh je rekao, „Udalji se od toga. To nije za njih. Vрати se nazad i reci njima u šatoru.”

U redu. „Neka se dogodi. Ako to šta će biti rečeno, dogodi tako misli o tome, ja sam izgovorio, šta je Gospod kazao? Pre nego što se dogodilo, pre događaja, i jeste dogodjeno. Slušajte Bibliju. To je Glas Božiji koji vas poziva u ovom danu.

Sada (želim da zapazite) ovaj isti Vatreni Stub vodi ljude ponovo u Obećanu Zemlju, Hiljadugodišnje Carstvo, gde smo mi našli pod nadahnućem ovog Šestog Pečata što ranije nikada nije bilo poučavano kako zemlja treba da bude pročišćena za Hiljadugodišnje Carstvo. Vатreni Stub ih vodi u Hiljadugodišnje Carstvo.

I pazite, Vатreni Stub koji je vodio Izrael u tom izlasku van ropstva, je bio Vатreni Stub pod Božijim vodjstvom. Bog je bio Vatra, i Vатreni Stub je pomazao jedino proroka. Vатreni Stub je bio zato da stoji kao nebeski svedok, za činjenicu da je Mojsije bio pozvan napolje.

Sećate se da su Datan i ostali rekli, „Dakle, mi treba da započnemo jednu organizaciju. Mojsije, ti suviše uzimaš na sebe. Izgleda da ti misliš kao da si ti jedini svetac medju nama. Čitavai sabor Gospodnji je svet. Kako možeš da tražiš najveći zahtev?”

I Mojsije je pao na svoje lice i počeo da plače. Bog je rekao: „Odvojte se od njih. Ja ću upravo otvoriti zemlju i progutaće ih.” - jedna senka. Kako je mogao Mojsije - on je kazao njima, da će on njima kazati šta je Bog bio kazao, i Bog je potvrdio kao istinu.

Čak Miriam, koja je sama bila proročica, i Aron su se smejali Mojsiju zato što se oženio Etiopljankom, ismejavajući ga. I Bog se naljutio. Oni su govorili protiv Njegovog slugе. Šta je On uradio? On ih je pozvao napolje do šatorskih vrata, i ako je Miriam bila proročica. Ali Mojsije je bio više nego jedan prorok više nego jedan prorok.

I reče im:čujte sada riječi moje:prorok kad je medju vama, ja ću mu se Gospod javljati u utvari I govoriću s njim u snu. Ali nije taki moj sluga Mojsije, koji je vjieran u svem domu mojem. Njemu govorim iz usta k ustima, i on me gleda doista, a ne u tami niti u kakvoj prilici Gospodnjoj. Kako se dakle ne bojaste vikati na slugu mo-

jega, na Mojsija” „Zar se ne plašite Boga?” I ona je od tog momenta bila gubava, bela kao sneg, i bila je polu mrtva. Jer vi to znate. Zar On nije rekao o Jovanu Krstitelju: Ili šta ste izaišli da vidite Proroka? Da ja vama kažem, i više od proroka? Zašto je on bio više nego jedan prorok? On je bio poslanik Zaveta - Zavetnog kovčega kroz šta su ova dva vremenska odeljka bila povezana.

I danas, ovo što imamo medju nama, ovaj Veliki Sveti Duh, je više nego prorok. On je Bog medju nama otkriven i Njegovu Rečj da dokaže. On čini više nego jedan prorok hiljadu puta više koliko su proroci učinili.

Ilija, jedan od najvećih proroka tog vremena, je uradio samo nekoliko nadprirodnih stvari u celom svom osamdesetogodišnjem životu. I Elizej, sa duplom merom učinio je dva puta toliko. Mi smo videli hiljade puta hiljade svojim sopstvenim očima! Pogledajte u Andjela Gospodnjeg u Vatrenom Stubu. Naučno istraživanje je to donelo svetu i mi znamo da će oni po tome biti sudjeni.

Šta je to jagnje uradilo, taj Andjeo Gospodnji, koji je bio Hrist? Da li to verujete? Tačno prema Jovanovoj 6 svi oni su pili ovu vodu i imali veliko vreme i radost. On je rekao, „Ja sam hljeb života koji od Boga sidje s neba. Ja sam ta Stena koja je bila u pustinji.”

Oni su rekli, „Sada znamo da si lud. Ti si lud; ti imaš djavola u sebi. Ti si lud čovek sa djavolom.” Vi znate, ljudi u sebi imaju duha. Ponekad oni postaju veoma aktivno religiozni.

Oni su rekli, „Ti si djavo; ti imaš djavola u sebi. Ti si Samarićanin, i imaš djavola u sebi.” Rekli su, „Još ti nema pedeset godina, i Avraama li si video?” (Mogu videti Njega kako je zakoračio par koraka nazad). Rekao je, „**Ja sam onaj što jest. Ja sam prije nego se Avraam rodio.**”

To je bila goruća Vatra, taj Vatreni Stub u grmu. Pošto je On umro i ustao trećeg dana, susreo je On Savla na putu za Damask, On se vratio ponovo u Vatreni Stub. Rekao je, „Ja sam došao od Boga i idem k Bogu.” Kada je Petar bio u zatvoru, nastupio je vatreni Stub unutra i otvorio vrata i izveo ga napolje. To je tačno.

Gde ih je taj Vatreni Stub vodio? Sada, sećate se, Mojsije nije bio Vatreni Stub. On je bio pomazani vodja pod Vatrenim Stubom, i Vatreni Stub je jedino potvrdio Poruku sa znacima i čudesima. I Vatreni Stub ih je vodio od Božije strane u Zemlju Obećanja, gde je On sam jednoga dana medju njima Telo postao. Jeli to tačno? Šta su oni uradili? Oni su gundjali i agitovali i činili sve ostalo pokušavajući da pokažu da je to bilo pod krvlju običnog jagnjeta.

Ipak sada - da je Slava Bogu! – Stub koji mi vidimo medju nama, Vatreni Stub, će nas voditi u Milenijum, gde će se On sam, ka svom narodu natrag vratiti posle ovog velikog izlaska, gde će u velikom Hiljadugodišnjem Carstvu vladati, i mi će mo večno živeti sa Njim. On je uvek imao Reč Očevu, i zauvek je dokazao da je ona ispravna.

Mi se nalazimo u jednom izlasku. Za vreme dokle mi ka kraju dolazimo I gde će trake biti isključene, o, moji prijatelji, moja braćo, oni koji su prisutni i oni koji će čuti trake, dopustite mi da vam kažem kao vaš brat i građanin Božijega Carstva, **izadjite napolje** u ovom izlasku.

Jer svi koji ostaju, nosiće Žig zveri. Izadjite iz Babilona; izadjite iz ove konfuzije;

izadjite iz ovih sistema i služite Bogu živome. Neka ovaj veliki Andjeo Zaveta, Isus Hristos, koji, ako je i bio u obličiju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom; Sada je On u tom istom obličiju u kome je ranije kod *prvog izlaska* i u *drugom izlasku* bio. I ovde je On sa *trećim izlaskom*.

U prvom izlasku, šta je On radio? On ih je izveo van prirodne zemlje u jednu drugu prirodnu zemlju. *U drugom izlasku* On ih je izveo napolje iz duhovnog stanja u duhovno Krštenje Svetim Duhom. SADA ih On donosi iz duhovnog Krštenja Svetim Duhom, pravo nazad u Večnu Zemlju Milenijuma i veliku budućnost. To je isti Vatreli Stub sa istim pomazanim sistemom, isti Bog koji čini iste stvari. I ista Božija Reč koja je objavila prvi, objavila je drugi izlazak. Ista Božija Reč koja je objavila drugi izlazak objavila je treći izlazak, i ovde mi to vidimo među nama.

Izadjite napolje! O, izadjite iz ovog haosa! Dodjite k Živome Bogu! Dodjite k Božijoj Reči! „I Reč postade tijelo i useli se u nas.” I sada, On je u našem telu, stajući među nama. Izadjite i služite Živoga Boga, dok poginjemo naše glave.

(Neko iz sabora daje proročanstvo.)

Sa našim pognutim glavama - Iz dubine naše unutrašnjosti, iz dubine svega što je u vama, jeste li voljni, želite li o tome da mislite? Jeste li spremni da prestanete sa stvarima sveta i da živite za Boga? Ako vi tako ne smatrate, onda vi niste, samo ako to mislite od sveg srca, jeste li vi sada ubedjeni, kao što je Isus rekao na kraju Njegovе službe, „Zar sad verujete?”

Jeste li uvereni da su ove stvari ispravne, potvrđene od Boga, i da se mi nalazimo u zadnjem vremenu? I da li vi zaista želite istinito da dodjete ka Hristosu? U ovom izlasku pozivanja napolje iz ravnodušnosti, denominacionalizma, ideja, i stvari sveta? I da li želite da se celim srcem podredite Njemu i da izadjete u izlasku za blagoslovljeno obećanu zemlju? Hoćete li podići vaše ruke dok se molimo? Jeste li zaista sigurni da želite da izadjete napolje? Svi?

Nebeski Oče, oni koji su podigli svoje ruke, neka oni sada izadju, Gospode. Neka Sveti Duh prema obećanju Božije Reči, neka se Sveti Duh pokrene u njihovim srcima. U saboru je bilo otprilike dvadeset ruku, predpostavljam, Oče, koji su zadovoljni i znaju da je to istina; i oni žele da izadju napolje.

U danima kada je Izrael izlazio napolje, tamo je bilo više od dva i po miliona ljudi, samo su dvojica stigla u obećanu zemlju. U danima Isusa Hristosa bilo je 120, i sada, u danima svršetka sveta, Ti si rekao, „Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, I mnogo ih ima koji njime idu ”

Te reči ne mogu da otkažu; to su Tvoje reči.

Sada, molim se za njih, Gospode. Molim se da Ti, ovoga časa, Tvojim Svetim Duhom, obrežeš ta srca. Izneseš sve stvari sveta. Obrežeš njihove uši, tako da oni mogu čuti jasno Božiji Glas koji poziva kroz Njegovu Reč i kroz Svetlost dana.

I daruj, Gospode, da njihove oči budu otvorene, da bi mogli videti slavu Božiju u ovom poslednjem završnom času. Ti si rekao, „Sve što meni daje Otac k meni će doći, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.”

Gospode, možda ovde ima mnogih koji još uvek ne razumeju. Ja se molim da Ti radiš sa njima i da im omogućiš da dobiju drugu priliku, Gospode, da bi mogli biti u

stanju da razumeju. Oni čuju Tebe kroz Tvoju Reč gde govoriš, Ti potvrđuješ Tebe Samoga, dokazujući Sebe, i onda čuju kako nam govoriš nadprirodnim Glasom, i onda sa tumačenjem, da bi s tim videli tvoja velika dela kako dokazuju da je to istina koja je u skladu sa Biblijom.

Molim se, Bože, da nam oprostiš naše grehe, sada. I tako ja sebe sada preko ove Reči poklanjam mislim da sam upravo pre nedelju dana, položio sebe preko mrtvog čoveka ovde na podu, i video kako ga veliki Sveti Duh vraća nazad u život. Njegove oči su bile izokrenute unazad, dok je ležao mrtav, i samo od nekoliko reči pozvao sam ja Tvoje ime, I ja sam ga video živog. Ovde je on danas, još uvek živ.

Gospode, Ti si isti Bog koji – kada je Pavle položio sebe preko tog dečaka koji ga je slušao dok je propovedao dugu propoved, taj čovek koji je pao kroz prozor – ti si isti Bog koji može vratiti život.

Mi Ti zahvaljujemo, Oče. Nevernik može da ne veruje, ali mi verujemo, Gospode. Ti si dokazao Sebe nama.

Sada, neka se meditacija moga srca, misli moga uma, moja snaga, i sve ostalo s tope u ovu Reč. I neka Božija Reč i ja, zajedno, Gospode, sa ljudima, marširamo u pravcu Carstva Božijeg. Daruj to, Gospode. Oprosti nam naše grehe, izleči naše bolesti, i načini nas pripadnicima Tvojega Carstva.

Za vreme dokle oni dolaze, Gospode, i dok je bazen otvoren, dok je voda spremna, i krštenje treba da počne za nekoliko minuta, mi se sećamo da kada je ovo isto Evandjelje bilo propovedano, kao što Biblija kaže, „Koji dakle rado primiše riječ Njegovu krstiše se.”

Ovde leže maramice, Gospode, koje ja blagosiljam u Ime Gospoda Isusa Hristosa, za izlečenje bolesnih.

Onda kada su naše službe toliko duge, izvučeni napolje (jer poslednji su trenutci) mi moramo staviti Reč Božiju unutra dok postoji tlo u koje se Ona može staviti, jer hladna zima dolazi. Mi to vidimo; lišće opada, i mi znamo da je zima na dohvat ruke. Mi moramo površinu da obradimo i sahraniti seme.

Tako ja se molim, Nebeski Oče, da Ti govoriš svakom srcu. I Biblija kaže; „Koliko god ih je poverovalo bilo je kršteno.” I Gospode, ako ovde ima mnogo njih koji su poverovali i još uvek nisu kršteni u Ime Tvog dragoga Sina, Isusa, neka oni dodju ovoga jutra, dražesno i ponizno, priznajući svoje grehe, i umirući za stvari ovoga sveta, da budu sahranjeni i da uzmu Ime Isus Hristos, da ubuduće žive pobožan život uz pomoć Svetoga Duha.

Mi ih predajemo sada Tebi, Gospode, za ovu svrhu, u Ime Isusa Hristosa. Amen!

Sada, predajemo službu bratu Nevilu, šta bi uvek on želeo da kaže, dok se pripremamo za službu krštenja. I večeras u 19 : 30, po volji Gospodnjoj, želim da se ova druga poruka snimi na traku.

Da vas Bog do tada blagoslovi.

Ova brošura se deli pesplatno.

Autor I izdavač:

Evald Frank

P. O. Box 100707